

ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΩΝ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ

Κατράκη 4 Άνω Ιλίσια 15771 • Τηλ.: 210-7705370 <http://www.angelfire.com/hi/rovoliari>
Χρόνος 22ος • Αριθμός φύλλου 89 • Ιανουάριος - Φεβρουάριος - Μάρτιος 2007

Το έργο «Ρεντίνα - Ιερά Μονή Ρεντίνας - Όρια Νομού» δημοπρατήθηκε την 24-1-2005 και το χρονοδιάγραμμα προβλέπει ότι θα τελειώσει στις 28-2-2008, που σημαίνει ότι μέχρι το τέλος του φθινοπώρου θα έχουν πέσει τα ασφαλτικά.

Μέχρι σήμερα έχουν τελειώσει οι εκσκαφές, κατασκευάζονται τα επιχώματα και σε ένα μικρό κομμάτι έχει πέσει και 3Α.

Εκ του Δήμου Ρεντίνας
13-3-2007

Σας γνωρίζουμε ότι στο Τ.Δ. Ροβολιαρίου του Δήμου Μακρακώμης δημοπρατήθηκε στις 6-3-2007 η αντικατάσταση εσωτερικού δικτύου ύδρευσης 520 μέτρων. Στην συνέχεια προβλέπονται και άλλα έργα ύδρευσης και οδοποιίας στο Τ.Δ. Ροβολιαρίου.

Ο Αντιδήμαρχος
Χαραυγής Αθανάσιος

ΠΑΣΧΑ ΤΩΝ ΣΚΛΑΒΩΝ

«Η πλάση κλαίει. Μοιρολογάν οι αύρες μέσ' τα δάση.
Στ' αγγελοπάλατα οδυρμός και γόος έχει ξεσπάσει.
Τ' αηδόνια πάψαν στα κλαδιά και σκύψαν ν' ακούσουν.
Δάκρυα τα ρόδα στάξαν, τον θείο νεκρό να λούσουν.
Φούσκωσ' η οδύνη τη φτωχή καρδιά και πάει να σπάσει».
Γ. Βερίτης

Η Πατρίδα μας, ύστερ' απ' το μεγαλείο του Σαράντα, που εφώτισε ολόκληρη την ανθρωπότητα και κατηύθυνε τα πεπρωμένα των λαών της γης, ήταν πεπρωμένο και πάλι να γίνει ο Γολγοθάς και μαζί ο Ιερός Φάρος για τη διάλυση του πνιγηρού σκότους της Οικουμένης. Η λαμπρή ιστορία μας μαρτυρεί την υπεροχή και τις αρετές της Φυλής μας.

Πικρή ήταν η Άνοιξη και δραματικό το Πάσχα του 1941. Οι βάρβαροι πέρασαν. Οι ώρες τραγικές για το Έθνος. Δυόμισι χιλιάδες αεροπλάνα ανέσκαψαν τα θεμέλια των προγονικών μας σπιτιών, όργωσαν τα χώματά μας, βούλιαξαν τα καράβια μας. Το αίμα έτρεχε άφθονο απ' τις πληγές της Πατρίδας μας και το όπλο έγερνε τσακισμένο στο χέρι της. Η γη μας εκάπνιζε απ' τη φωτιά του πολέμου και τα φαραγγία αντιβούιζαν ακόμη απ' την κλαγγή της μάχης. Αίματα παντού, πένθη και δά-

Συνέχεια στην 2η σελ.

10ΗΜΕΡΗ ΕΚΔΡΟΜΗ 10/7 - 20/7/07 ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΕΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ - ΠΡΑΓΑ - ΒΙΕΝΝΗ

1η μέρα: ΑΘΗΝΑ - ΝΙΣ

Αναχώρηση στις 06:00 π.μ. από ΑΘΗΝΑ στάση για καφέ στην περιοχή της ΛΑΜΙΑΣ και συνεχίζουμε το ταξίδι μας μέσω ΚΟΙΛΑΔΑΣ ΤΕΜΠΩΝ ΠΛΑΤΑΜΩΝΑ (γεύμα προαιρετικά) για το συνοριακό σταθμό των ΕΥΖΩΝΩΝ. Έλεγχος διαβατηρίων και η διαδρομή μας έξω από τα Σκόπια μας οδηγεί στην πόλη JAGOTINA όπου διανυκτερεύουμε. Άφιξη στο ξενοδοχείο, δείπνο, διανυκτέρευση.

2η μέρα: ΝΙΣ - ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ

Μετά το πρωινό αναχώρηση για ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ. Η διαδρομή μας από την πρωτεύουσα της ΣΕΡΒΙΑΣ το ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ προσπερνώντας το ΝΟΒΙΣΑΝΤ μάς οδηγεί στα σύνορα της ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ και την πόλη του ΣΕΓΚΕΤ. Το απόγευμα το ΠΑΡΙΣΙ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ η πανέμορφη ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ μας καλωσορίζει και μας προσκαλεί να την γνωρίσουμε. Τακτοποίηση στο ξενοδοχείο, δείπνο, χρόνος ελεύθερος.

3η μέρα: ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (ξενάγηση)

Μετά το πρωινό γνωριμία με το «Μαργαριτάρι του Δούναβη». Η ΒΟΥΔΑ πάνω σε χαμηλούς λόφους, η ΠΕΣΤΗ απέναντί της σε μεγάλη πεδιάδα. Στη μέση ο γαλάζιος θεός ο ΔΟΥΝΑΒΗΣ. Σήμερα θα αρχίσουμε την ξενάγησή μας από την ΠΕΣΤΗ. Θα επισκεφθούμε την ΠΛΑΤΕΙΑ ΗΡΩΩΝ στολισμένη με υπέροχα αγάλματα και τον ΚΑΘΕΔΡΙΚΟ ΝΑΟ του ΑΓΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ. Κατόπιν διασχίζοντας μια από τις πιο αριστοτεχνικές γέφυρες του Δούναβη, την γέφυρα των Αλυσίδων, θα βρεθούμε στη ΒΟΥΔΑ, για

να δούμε τον ΠΥΡΓΟ των ΨΑΡΑΔΩΝ, την θαυμαστή εκκλησία του ΜΑΤΙΑ, όπου στέφονταν οι βασιλιάδες και να απολαύσουμε την εξαιρετική θέα που προσφέρει η πόλη με τις πολλές και επιβλητικές γέφυρες από το λόφο του ΓΚΕΛΛΕΡΤ και το ολόδροσο νησάκι της Μαργαρίτας στη μέση του Δούναβη. Γεύμα και στον ελεύθερο χρόνο που ακολουθεί, μπορείτε να επισκεφθείτε τον εμπορικό δρόμο VACHI ή να απολαύσετε τον καφέ σας στο CAFECERBAUD. Το βράδυ σας προτείνουμε προαιρετικά, ξεφάντωμα σε παραδοσιακή ταβέρνα με τσιγγάνικα βιολιά και άφθονο κρασί. Διανυκτέρευση.

4η μέρα: ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ - ΠΡΑΓΑ

Μετά το πρωινό θα αφήσουμε την πρωτεύουσα της ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ και θα συνεχίσουμε το ταξίδι μας μέσα από μια πανέμορφη διαδρομή για την πρωτεύουσα της ΤΣΕΧΙΑΣ την ΠΡΑΓΑ. Άφιξη στη Χρυσή πόλη, τακτοποίηση στο ξενοδοχείο. Χρόνος ελεύθερος για μια πρώτη γνωριμία με την πόλη. Δείπνο, διανυκτέρευση.

5η μέρα: ΠΡΑΓΑ (ξενάγηση)

Η σημερινή μας ξενάγηση ξεκινά από το ΚΑΠΡΟ ΧΡΑΤΣΑΝΥ και το μοναστήρι ΣΤΡΑΧΩΦ και συνεχίζουμε με το ΛΟΡΕΤΟ, την Αρχιεπισκοπή και τον εντυπωσιακό ναό του ΑΓΙΟΥ ΒΙΤΟΥ. Ακολουθεί η συνοικία των ΑΛΧΗΜΙΣΤΩΝ του ΡΟΔΟΛΦΟΥ με το ΧΡΥΣΟ ΔΡΟΜΑΚΙ, πριν περάσουμε στην άλλη πλευρά της πόλης, με τη ΜΑΛΑ ΣΤΡΑΝΑ και τον ναό του

Συνέχεια στην 4η σελ.

Η Βουδαπέστη δημιουργήθηκε από την ένωση της Βούδα, της Όθουδα και της Πέστης. Άνω, άποψη της Βούδα με τη γέφυρα της Μαργαρίτας, που τη συνδέει με το ομώνυμο νησί. Κάτω, η Πέστη, στην αριστερή όχθη του Δούναβη, με το μέγαρο του Κοινοβουλίου, επιβλητικό γοτθικό κτίριο.

Ο κουκουλοφόρος

...είναι σκέτα «κουκουλοφόρος», δηλαδή σώμα με μια μαύρη, πηχτή σκιά στη θέση του κεφαλιού. Δεν έχει όνομα, όπως Ντίνος, Αλέκος, Φώτης, γιατί ονόματα έχουν μόνον αυτοί που κάπως θα χρειαστεί να τους φωνάξει η μάνα τους κι αυτό το σώμα δεν έχει μάνα, δεν έχει πατέρα, σπίτι, κρεβάτι, οδοντόβουρτσα. Δεν έχει, γιατί δεν υπάρχει. Θα μπορούσε να είναι φάντασμα, νεραϊδόπαιδο, ή εκτόπλασμα, αλλά και πάλι όχι... Ο κουκουλοφόρος είναι ανθρωποειδές, κατασκεύασμα αγνώστου τρελοεπιστήμονα. Δεν γεννήθηκε, δεν μεγάλωσε, δεν έπαθε ιλαρά, δεν έδωσε πανελλαδικές, δεν είχε όνειρα, αφού και τα όνειρα φωλιάζουν μέσα στο κεφάλι κι όχι στη μαύρη, πηχτή σκιά που στέκεται στη θέση του κεφαλιού. Έναν προγραμματισμό έχει στη θέση των ονείρων ο κουκουλοφόρος: να σπάσει, να κάψει, να καταστρέψει. Ο ίδιος, βάσει προδιαγραφής από τον κατασκευαστή του, είναι άτρωτος, αιωνίως άγνωστος, ασύλληπτος, ανύπαρκτος, άυλος. Το θαύμα της επιστήμης...

Ο φοιτητής...

...είναι δικός μου γιος, με ονοματεπώνυμο και όνειρα δικά του και δικά μου... Από μικρός στην κατοχή μου, έμαθε να θέλει ό,τι θέλω κι αυτό θα πραγματώσει τώρα, που από παιδί με μικρό «π» μεταμορφώθηκε με τη διαδικασία των «ξετρελαμένων σπερματομορίων», στην άλλη τη λέξη με το μεγάλο «Φ». Με πιέσεις, θυσίες και ακριβοπληρωμένα φροντιστήρια, σπρώχνοντας τον έχωσα στην πόρτα του πανεπιστημίου.

Να μπει μέσα, να βρεθεί στην γλυκιά, χαυνωτική θαλπωρή της κατάρτισης, που θα τον οδηγήσει στην επαγγελματική του αποκατάσταση. Κι όταν ανάσανα ότι είναι εντός, αυτός βρέθηκε εκτός... Στους δρόμους και στις πλατείες, στις διαδηλώσεις και στις πορείες. Μέσα στη φωτιά και στους πυκνούς καπνούς των δακρυγόνων, εκείνος ο ψηλός με το μπλε μπουφάν (χωρίς κουκούλα) που σπρώχνει και σπρώχνεται, είναι ο δικός μου φοιτητής. Το παιδί που μεγάλωνα, φωνάζοντάς το Θάνο και Θανούλη και που του ζάλιζα το μυαλό: διάβαζε, να γίνεις κάποιος, ν' αποκτήσεις μórφωση, αλλιώς μια μέρα θα σε κλοτσοπατάνε...

Ο αστυνομικός...

...ο επονομαζόμενος και «μπάτσος», και χίλια δυο άλλα, δεν άκουγε τη μάνα του που του έλεγε «διάβασε να μπεις στο πανεπιστήμιο», γιατί είχε στο πίσω μέρος του μυαλού του να γίνει αυτό που έβλεπε στις ταινίες: Μαγκάιβερ και Κάλαχερ ονειρευόταν. Κι ένα ωραίο, γυαλιστερό όπλο και το κοκτέιλ «σεβασμός και φόβος» σε ίσες δόσεις, στα μάτια των ανθρώπων. Κύριε αστυφύλαξ... Οι συγκυρίες τον έφεραν στα ΜΑΤ, γιατί φαινόταν καλή δουλειτσα, καθαρή, ομαδική. Κανένα γήπεδο, καμιά πορεία συνταξιούχων, ώρες κλεισμένοι στις κλούβες με φραπέ και μια ανησυχία: ας μην έχω βραδινή βάρδια όλη την ερχόμενη εβδομάδα, θα με χωρίσει η Σίσυ...

Τώρα που χόντρυνε το πράγμα κι αρματωμένος σαν αστακός, στέκεται απέναντι απ' τη Βουλή, σαν να 'χει αρχίσει να φιλομεταινώνει. Φοβάται; Ε, όχι, σώπα, ρε αδερφέ, η δουλειά του είναι... Του ανεβαίνει το αίμα στο κεφάλι όταν του πετάνε πέτρες, βίδες, υγρό πυρ, στερεές βρισιές «γ...ται η μάνα σου ρε μ...ί»; Τίποτα δεν παθαίνει, δεν φοβάται, δεν καίγεται, δεν αγανακτεί. Χτυπάει, κλοτσάει, ποδοπατάει και κάνει σαν να μην άκουσε τα λόγια του ξαδέρφου του, του «προοδευτικού» προχθές στην καφετέρια, «να μη γίνουσιν μπάτσος, ρε...!»

Στο εξής να στέλνετε τη συνδρομή σας προς την εφημερίδα στην παρακάτω διεύθυνση: Παπαγιάννη Ελένη Ευθυμίου Θεσσαλίας 15 • 16342 Ηλιούπολη

ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ
Τρίμηνη έκδοση
Ιδιοκτησία:
Σύλλογος Ροβολιарιτών
Φθιώτιδας
Κατράκη 4 Άνω Ιλίσια 15771
Τηλ.: 210-7705370
Α.Φ.Μ. 090085976
Δ.Ο.Υ. Αγ. Παρασκευής
Εκδότης: Παντελής Ρίζος
Σ. Σταθμός Λιανοκλαδίου 35100
τηλ. 22310-61577
Επιμέλεια έκδοσης: Θωμάς Νέλλας
Κατράκη 4 Άνω Ιλίσια 15771
Τηλ. 210-7705370
...
Ηλεκτρονική Σχεδίαση Εντύπου
Εκδόσεις - Γραφικές Τέχνες
Καρπούζη
Καρπούζη Αριστεία & Υιοί Ο.Ε.
Καρπούζη Αριστεία & Υιοί Ο.Ε.
Θεοδοσίου 23 Ίλιον 13121
Τηλ.-Fax.: 210-2619003
e-mail: karpouzi@otenet.gr
Κιν. 6972624492

Συνδρομές	
Παπαθεοδώρου Ελένη Νικολ.	20
Νέλλα Ζαφείρα	30
Ζοβοίλη Ειρήνη	10
Νέλλα-Βογιαζίδου Μάρθα	50
Παπαθανασίου Κων/νος	20
Νέλλας Σεραφείμ.....	50
Ρίζος Χρήστος Δημ.	40
Ρίζος Παντελής	20
Ρίζος Γεώργιος Κων/νου	20
Παπαγιάννη Αγγελική Κων/νου	20
Ρίζου Βάσω Ηλία	20
Παπαθεοδώρου Κων/νος Δημητρίου	35
Σπυρόπουλος Σεραφείμ και Στέλλα.....	40
Γιαννέλη Κωνσταντίνα Βασιλ.	50
Σπυρόπουλος Παναγιώτης	20
Κοτρωνιάς Θωμάς	50
Αναγνώστου Μαρία Γεωργίου	20
Λάμπου Βασιλική	20
Αναγνώστου Ανδρέας	30
Τσώλης Θωμάς.....	20
Σκαμάγκης Βασίλειος Δημ.	35
Σκαμάγκης Αθανάσιος Δημ.	35
Ευθυμίου Γεωργία	30
Νέλλα-Μαρινοπούλου Ειρήνη	30
Παπαγιάννης Αθανάσιος Ηλία	15
Κοτρωνιάς Ηλίας	100
Σκαμάγκης Ηλίας Κων/νου.....	50
Βουβουσάς Απόστολος	50
Μαλιαμάτσας Δημήτριος	20
Σκαμάγκης Γεώργιος	20
Κυριακάκης Παναγιώτης	35
Σκαμάγκη - Μανιφάβα Κων/να	25
Παπαγιάννης Απόστολος.....	20
Παπαγιάννη-Αναστασιάδου Ελένη	20
Παπαθεοδώρου Δημήτριος Κων/νου	30
Γερογιάννης Ανδρέας Γεωργ.	50
Νέλλα Σταματία Ιωάννη	10
Νέλλα Παρασκευή Ιωάννη	10
Λιάπης Ιωάννης Αποστόλου	10
Παπαθεοδώρου Κων/νος Ιωάννη	20
Κωστάκος Μιχαήλ Βασιλ.	50
Δρακάτου Παναγιώτα Γερασिम.	20
Λιάρου Μαρία Μιχαήλ	20
Τενεκίδης Βασίλης	30
Χρυσικός Λάμπρος.....	15
Σακελλάρης Γεώργιος	20
Ρίζος Κώστας	20
Σταμούλη Αγγελική	30
Φραγκογιάννη Παρασκευή.....	30
Γραβάνης Φώτης	20
Ρίζος Ευάγγελος	50
Αποστόλου Γιάννης	20
Αναγνώστου Κων/νος του Ηλία	στη μνήμη της αδερφής του
Φωτεινής Αναγνώστου - Δημητρίου	50
Για τον Άγιο Γεώργιο Λιάπη Ελένη του Αθαν. (Λάρισα)50	
Η συνδρομή σου είναι δύναμή μας!	

ΠΑΣΧΑ ΤΩΝ ΣΚΛΑΒΩΝ

Συνέχεια απ' την 1η σελ.

κρυα!... Οι νικήτριες ελληνικές στρατιές του Μετώπου διαλύθηκαν. Οι δρόμοι ήταν γεμάτοι από κουρελιασμένους, αποκατωμένους και πεινασμένους πολεμιστές, που γύριζαν, φορτωμένοι δόξα και ιστορία, στα σπίτια τους.

Στις 27 Απριλίου, ημέρα Κυριακή, τις πρωινές ώρες, οι Γερμανοί έμπαιναν στην Αθήνα, σε μια νεκρή πόλη. Τα σπίτια ήταν κατάκλειστα και κανένας δεν κυκλοφορούσε. Οι Αθηναίοι, συναγμένοι και πικραμένοι, όπως οι Μαθητές του Χριστού, ύστερ' απ' τη Σταύρωση. Στον Ιερό Βράχο της Ακροπόλεως εκυμάτιζε η σημαία των κατακτητών, με τον αγκυλωτό σταυρό.

Ο Στρατής Μυριθήλης μάς δίνει μια εικόνα της τραγικής εκείνης εποχής, γράφοντας:

«Πάτησαν την Ακρόπολη οι ύαινες του βορρά και οι λύκοι του νότου, σέρνοντας πίσω τους τα πιο αιμοχαρή τσακάλια των Βαλκανίων. Οι δρόμοι της Αθήνας γέμισαν νεκρούς. Η Ελλάδα βογγούσε ανυπόταχτη, μέσα στο ερειπωμένο της χαράκωμα, δίχως ν' αφήνει το σπασμένο της σπαθί απ' το σακατεμένο χέρι...»

Εγέμισαν οι Εκκλησιές μας με πονεμένους χριστιανούς, στις πόλεις και στα χωριά, με βάρδια και με μύρα, που αναδίνουν άρωμα νίκης και αθανασίας. Οι θόλοι τους αντιλάλησαν με ύμνους και τροπάρια, που, ως πνεύμα, λόγοι και ήχοι, εκφράζουν την ισχυρότερη δόνηση χαράς στις καρδιές των ανθρώπων. Είναι η λυτρωτική χαρά της Λαμπρής, ύψιστη δωρεά, δύναμη ακατάλυτη και ανίκητη, αιώνιος λόγος και θάνατο ελληνικό πνεύμα.

«Πάσχα Κυρίου! Απ' τη φθορά, Λαοί, λευτερωθείτε.

του Ναζωραίου η έγερση και του θανάτου η νίκη μέσ' της αγάπης της Εδέμ σας κράζει να βρεθείτε,

στης νέας ζωής τη χαραυγή απ' της νυχτιάς τη φρίκη».

Το νερό «νεράκι»...

Ο μη χειμώνας του 2006-2007 και οι ελάχιστες βροχές που έπεσαν, προαναγγέλλουν οξυτάτη λειψυδρία κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού που έρχεται.

Για το λόγο αυτό ας περιορίσουμε στο ελάχιστο τις κηπευτικές καλλιέργειες, γιατί το νερό που διαθέτουμε για ύδρευση δεν θα επαρκεί ούτε για την κάλυψη των οικιακών αναγκών μας. Ας ξεχάσουμε τις κακές συνήθειες των παρελθόντων ετών και ας φροντίσουμε να έχουμε γεμάτες τις πλαστικές δεξαμενές από τον Απρίλιο. Από την 1η Μαΐου και εξής το νερό των δύο κοινοτικών δεξαμενών, στον οικισμό «Άγιος Γεώργιος», θα προορίζεται μόνο για οικιακή χρήση. Όποιος έχει βρύση στον κήπο, ας την ξεχάσει.

Είναι ντροπή μας, να έρχονται οικογένειες στο χωριό μας, το καλοκαίρι, για λίγη δροσιά και χαλάρωση και να μην έχουν νερό

να πιουν, να μαγειρέψουν, να πλυθούν και να τηρήσουν συνθήκες υγιεινής στην τουαλέτα. Είναι αναισθησία και παχυδερμία, όταν κάποιος από μας, κάνουμε πως δεν καταλαβαίνουμε το μαρτύριο μιας οικογένειας με μικρά παιδιά και ηλικιωμένους, που πρωί, μεσημέρι και βράδυ δεν έχει νερό, γιατί εμείς οι κάποιιοι διατηρούμε καταπράσινους κήπους!

Τα δικαιώματα του καθενός μας σταματούν εκεί, όπου αρχίζουν τα δικαιώματα των άλλων.

Το περασμένο καλοκαίρι αλλά και τα προηγούμενα καλοκαίρια ήταν να λυπάσαι τον Πρόεδρο της Κοινότητας, που ήταν αναγκασμένος να πηγαινόερχεται από οικισμό σε οικισμό, για να ανοιγοκλείνει τη δεξαμενή ύδρευσης. Έλεος!

Θ.Ν.

Γραικός, Γενίτσαρος και Βενετσιάνος (Παράδοση)

Ήταν περασμένα τα μεσάνυχτα. Φωνή καμιά! Κανένα ζωντανό δεν έβγαζε φωνή στα ρημαγμένα μέρη. Και αν κάπου κάπου κανένα τριζόνι έκανε πως θ' αρχίσει τον παραπονιαρικό σκοπό του, ως κι αυτό σώπαινε από το φόβο του.

Μακριά ακούστηκε κι ένα πετεινάρι να λαλεί πίσω από κάτι χαλάσματα, μα και αυτού η φωνή τρομαγμένη πνίγηκε στο λαρύγγι του.

Οι Τούρκοι κλεισμένοι στο Κάστρο. Οι Βενετσιάνοι τριγυρίζουν σαν τ' αγρίμια στη χώρα. Οι Αθηναίοι είναι τρυπωμένοι στα σπίτια τους. Βρισκόμαστε στα 1687.

Σβηστό ήταν το καντήλι της Αγίας Γλυκερίας στο Γαλάτσι, κοντά στην Αθήνα. Κανείς δεν πηγαίνει να προσκυνήσει. Και μόνο το κυπαρίσσι της εκκλησιάς, που το φυσούσε ο άνεμος, πήγαινε και ερχότανε, και ο ίσκιος του στον τοίχο έμοιαζε σαν καλόγε-

και μονάχος στον κόσμο!

Ξάφνου από τα Τουρκοβούνια κάποιος άλλος προβάλλει. Οι νυχτερίδες τρελά φτερουγίζουν και τρίζουν γύρω του. Κατεβαίνει μονοπάτι μονοπάτι, πηδά έναν έναν τους βράχους και κοιτάζει παντού σαν κάτι να ζητεί.

Η αγριεμένη όψη του φαίνεται πιο άγρια μέσα στο σκοτάδι. Αλίμονο σ' εκείνον που θα τον βρει στο δρόμο του! Μα όσο πλησιάζει στην εκκλησιά κοντά, τόσο ημερώνει.

— Γιατί κιτρίνισες και τρέμεις σαν κορίτσι, άγριε Γενίτσαρε;

Σε λίγο βλέπει ένα μαύρο πράμα να έρχεται από το κάτω μέρος. Βαθύ σκοτάδι και δε διακρίνει τι να είναι. Μα σε μια ξαφνική αστραπή βλέπει πως ήταν άνθρωπος. Ήταν Βενετσιάνος!

Ο Γενίτσαρος έγινε πάλι Γενίτσαρος, βγάξε το χαντζάρι του και χύνεται καταπάνω του. Μα να, ο Βενετσιάνος δε χωρατεύει. Πάνει ο Γενίτσαρος με το αριστερό το χέρι το δεξί του Βενετσιάνου, μα την ίδια στιγμή πιάνει και ο Βενετσιάνος με το αριστερό του χέρι το δεξί του Γενίτσαρου.

Σκουντιούνται σαν τ' αγρίμια και με τα πολλά έρχονται κοντά στον τάφο. Πετιέται ο Αθηναίος με το σπαθί στο χέρι και βρίσκεται μπροστά τους. — Εμένα βοήθα, πατριώτη, φωνάζει ελληνικά ο Βενετσιάνος, να σκοτώσουμε τον Τούρκο!

— Κανένα δε βοηθώ! Εγώ και τους δυό τους ξέρω για εχθρούς της πατρίδας μου. Μα τραβηχτείτε από δω! Δε θ' αφήσω να χυθεί αίμα ανθρώπινο στου πατέρα μου - του γερο-Χωραφά, τον τάφο!

Γιατί μια φωνή από δυό στόματα ακούγεται: «αδερφέ μου!»; Γιατί μεμιάς πέφτουν τ' άρματα κάτω; Γιατί ανοίγονται τρεις αγκαλιές; Ποιος τό 'λπιζε, ο πρώτος, που μικρό τον πήραν οι Γενίτσαροι, ο δεύτερος, που παιδάκι τον εξαγόρασαν οι Βενετσιάνοι, και ο μικρός, που τάχα στάθηκε πιο τυχερός, για πρώτη φορά να σμί-

ξουν, και σαν εχθροί, στου πατέρα τους τον τάφο;

Κοντεύει να ξημερώσει. Τα πουλάκια μέσα στα χαμόκλαδα τινάζουν τα φτερά τους, βγάζοντας χαρωπή λαλιά.

Το νυχτοπούλι κρύφτηκε στα χαλάσματα, να μην το βρει η μέρα. Τ' άστρα τρεμοσβήνουν. Η νυχτερίδα έγινε άφαντη.

Πόσο θα σάστιζε ο διαβάτης, αν περνώντας έβλεπε ένα Γραικό, ένα Γενίτσαρο κι ένα Βενετσιάνο γονατισμένους σιμά σιμά, να χύνουν μαύρο δάκρυ σ' ένα τάφοου λιθάρι!

Δημ. Γ. Καμπούρογλου

Ο παγκόσμιος πόλεμος του νερού

Το ζήτημα του νερού και των πηγών του έχει απασχολήσει όχι μόνο τα κράτη που υποφέρουν από την έλλειψή του, αλλά και τις χώρες στις οποίες αφθονούν οι υδάτινοι πόροι. Με την αργή, αλλά σταθερή, καταστροφή του περιβάλλοντος και την αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη ήταν αναμενόμενο ότι θα μειώνονταν και τα αποθέματα πόσιμου νερού, το οποίο είναι πια περιορισμένο και άνισα μοιρασμένο παγκοσμίως. Ίσως αυτό που δεν γνωρίζαμε - στην αρχή του προβλήματος - ήταν ότι το νερό μπορεί να προκαλέσει κάποιο πόλεμο μεταξύ όχι δύο χωρών απαραίτη-

ταμού. Η τακτική διακοπή της ροής του Ευφράτη από την Τουρκία τον Ιανουάριο του 1990 για να γεμίσει τις δεξαμενές του φράγματος Ατατούρκ έκανε τη Συρία να περάσει τα όρια της ανοχής της, καθώς έβλεπε την Τουρκία να ελέγχει τη ροή των ποταμών. Αυτό είχε αποτέλεσμα να μειωθεί η ροή του Ευφράτη προς τη Συρία κατά 40% και για το Ιράκ μέχρι και 80% δημιουργώντας κατάσταση αποσταθεροποίησης.

Η συνεχιζόμενη με τα χρόνια διαμάχη Συρίας και Τουρκίας για τον έλεγχο των υδάτων δεν είναι η μοναδική, έχουν υπάρξει και άλλες όπως Ιορδανίας,

τως, αλλά περισσότερων. Ο «**Παγκόσμιος Πόλεμος του Νερού**» δεν είναι ένας ακόμα τίτλος για ταινία, αλλά η πραγματικότητα που αντιμετωπίζουν καθημερινά εκατομμύρια άνθρωποι σε διάφορα μέρη του πλανήτη. Ένα από αυτά είναι και η περιοχή της Μέσης Ανατολής, όπου ο πόλεμος, οι συγκρούσεις και η ένοπλη βία δεν σταμάτησαν ποτέ είτε για χάρη του πετρελαίου είτε για την προσάρτηση περιοχών ή την καταπάτηση αυτών. Μέσα σε αυτά θα προστεθεί ένας ακόμη λόγος, αυτός του νερού.

Καμία περιοχή δεν έχει ζηήσει τόσες συγκρούσεις που έχουν να κάνουν με το νερό όσες η περιοχή της Μέσης Ανατολής. Οι άνθρωποι πολέμησαν γι' αυτό από την εποχή που στην πλούσια κοιλάδα του Ευφράτη κατοίκησαν λαοί και ήκμασαν οι πρώτοι πολιτισμοί που αναφέρονται στην ιστορία με το όνομα «ανατολικοί πολιτισμοί», όπως οι Σουμεριοί, οι Ασσύριοι ή οι Χαλδαίοι.

Οι πηγές νερού στη συγκεκριμένη περιοχή είναι ακανόνιστες και κάθε μεγάλο ποτάμι της περιοχής περνά τα σύνορα ενός κράτους και μπαίνει στο άλλο. Για το λόγο αυτό τα συγκεκριμένα κράτη στηρίζονται σε ένα σύστημα τριών ποταμών που τροφοδοτεί την περιοχή. Όσον αφορά το μάννατζμεντ και τη διανομή νερού, είναι όντως πολύ φτωχά κατανεμημένο και το διεθνές δίκαιο δείχνει μία ανεπάρκεια να ορίσει και να ρυθμίσει ποια πηγή ανήκει σε ποιον. Εκτός από κάποιες συμφωνίες πώς θα πρέπει τα ύδατα των ποταμών να μοιραστούν.

Κατά μήκος των ποταμών Τίγρη και Ευφράτη, η Τουρκία και η Συρία έχουν έρθει σε αντιπαράθεση για ό,τι έχει να κάνει με τους υδάτινους πόρους. Οι σχέσεις των δύο χωρών δεν ήταν στην καλύτερή τους φάση με συνεχόμενες εντάσεις κυρίως τη δεκαετία του 1980, όταν είχαν φθάσει πολύ κοντά στον πόλεμο αρκετές φορές. Παρά την υπογραφή του πρωτοκόλλου για πρόσβαση της Συρίας στα νερά του Ευφράτη το 1987, η Τουρκία με όλο και περισσότερες απειλές προσπαθούσε να θέσει στο περιθώριο τη Συρία και να περιορίσει την πρόσβασή της στον Ευφράτη. Ιδιαίτερως θα πρέπει να αναφερθεί ότι με το λεγόμενο τεχνικό έργο «Μεγάλη Ανατολία» ή διαφορετικά «GAP», το οποίο βρίσκεται στην πηγή των ποταμών Τίγρη και Ευφράτη, έδινε τη δυνατότητα στην Τουρκία για εκτεταμένο έλεγχο στη ροή του Ευφράτη πο-

ταμού. Η τακτική διακοπή της ροής του Ευφράτη από την Τουρκία τον Ιανουάριο του 1990 για να γεμίσει τις δεξαμενές του φράγματος Ατατούρκ έκανε τη Συρία να περάσει τα όρια της ανοχής της, καθώς έβλεπε την Τουρκία να ελέγχει τη ροή των ποταμών. Αυτό είχε αποτέλεσμα να μειωθεί η ροή του Ευφράτη προς τη Συρία κατά 40% και για το Ιράκ μέχρι και 80% δημιουργώντας κατάσταση αποσταθεροποίησης. Η συνεχιζόμενη με τα χρόνια διαμάχη Συρίας και Τουρκίας για τον έλεγχο των υδάτων δεν είναι η μοναδική, έχουν υπάρξει και άλλες όπως Ιορδανίας, Ισραήλ και Παλαιστινίων για τον Ιορδάνη ποταμό, αλλά και Αιγύπτου, Σουδάν και Αιθιοπίας για το Νείλο. Στη βορειοανατολική Αφρική και τη Μέση Ανατολή περισσότερο από το 50% του πληθυσμού στο σύνολό του βασίζεται για τις καθημερινές ανάγκες στα ύδατα των ποταμών κατά μήκος των συνόρων του. Τα 2/3 των Αράβων της περιοχής εξαρτώνται από τα ύδατα που προέρχονται από μη αραβικές περιοχές. Τα 2/3 του ισραηλινού νερού πηγάζουν από τις περιοχές όπου κατοικούν Άραβες ή από τον Ιορδάνη ποταμό και το 1/4 των Αράβων που ζουν σε ολόκληρα εξαρτώμενες περιοχές χρησιμοποιούν νερό στο οποίο έχει γίνει αφαλάτωση. Αν αναλογιστούμε λοιπόν τις διαφωνίες των χωρών αυτών, την αύξηση του πληθυσμού, την αλλαγή του κλίματος και την έντονη λειψυδρία, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι ο ρόλος του νερού γίνεται ολοένα και πιο σημαντικός με στρατηγική και πολιτική σημασία για την περιοχή.

Ποιος είπε όμως ότι ο πόλεμος αυτός διεξάγεται μόνο ανάμεσα σε κράτη; Η διαμάχη αυτή πάει ακόμα πιο πέρα, έχει ακόμα μία παράμετρο, καθώς αφορά και τις μεγάλες εταιρίες εμφιαλωμένου νερού στον πλανήτη. EVIAN, NESTLE, VITTEL, COCA-COLA (η DASANI είναι θυγατρική της Coca Cola και από τις μεγαλύτερες εταιρείες εμφιάλωσης νερού στην Αμερική). Το εμφιαλωμένο νερό είναι ένα επιτυχημένο προϊόν διαθέσιμο σχεδόν σε όλο τον κόσμο. Η καλή ποιότητα και γεύση του το έχουν αναδείξει πρώτο σε προτιμήσεις στη βιομηχανία τροφίμων και αναψυκτικών και οι μεγάλες εταιρίες το επιβάλλουν ως απαραίτητο αγαθό όχι μόνο για να ξεδιψάσουμε, αλλά ως τρόπο καλύτερης και ποιοτικότερης ζωής.

Οι εταιρείες που προαναφέρθηκαν δεν έχουν την έδρα και τις πηγές τους στη Μέση Ανατολή, αλλά στην Ευρώπη και στην Αμερική. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν ανταγωνίζονται και μάλιστα σκληρά ποια θα κυριαρχήσει και θα έχει στη δική της διάθεση τις πηγές και το μάννατζμεντ αυτών των πηγών, οι οποίες είναι μετρημένες, και η ροή του νερού δεν είναι αρκετή. Η αλλαγή του κλίματος άλλωστε επηρέασε και την Ευρώπη.

Το πρόβλημα του νερού είναι άμεσο και η ανάγκη για επίλυσή του κατεπείγουσα.

Σταματίνα Λάρδα

Τριτοβάθμια Εκπαίδευση - Γεωπονικό Πανεπιστήμιο

Δυστυχώς στην εποχή μας είναι ευκολότερη η ίδρυση Πανεπιστημίου και ΤΕΙ παρά νηπιαγωγείου. Το χειρότερο, και με απρόβλεπτες συνέπειες, είναι ότι ενώ αυτά τα ιδρύματα πρέπει να υπάρχουν για να παρέχουν παιδεία, γνώσεις ποικίλου περιεχομένου, ιδρύονται για να ικανοποιήσουν κομματικά συμφέροντα, να δουλέψουν τα εστιατόρια, να ενοικιαστούν τα διαμερίσματα και γενικά να τονωθεί η οικονομική κίνηση του τόπου.

Έτσι ιδρύεται ένα Πανεπιστήμιο σε μια πόλη και πριν καλά-καλά οργανωθεί και λειτουργήσει συστηματικά αρχίζει η εξακτίνωσή του στις πόλεις και κωμοπόλεις της περιοχής σε σημείο που κατά το σοφό λαό μας και η “κουτσή Μαρία” να θέλει μια σχολή πανεπιστημιακή ή εν ανάγκη ένα τμήμα ΤΕΙ.

Επόμενο είναι για να υπάρχουν φοιτητές για όλα αυτά τα ιδρύματα, ιδιαίτερα όταν δεν υπάρχει προθυμία εγγραφής σ’ αυτά πολλά από τα οποία δεν έχουν επαγγελματικό μέλλον, να πρέπει όχι μόνο να υπάρχει βαθμολογική βάση έστω το λιγότερο αυτό που καθιέρωσε το Υπουργείο Παιδείας “το δέκα” αλλά να μην υπάρχει καθόλου βάση και πάλι ίσως να μένουν κενά.

Λυπάμαι που το γράφω αλλά πρέπει κάποτε να καταλάβουν και να παραδεχθούν όλοι, άρχοντες και αρχόμενοι, ότι τα ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης δεν είναι, συμβολικά το εννοώ, αποθήκη καυσοξύλων όπου έχουν τα παντός είδους “κούτσουρα” τα οποία είναι πάρα πολύ ωφέλιμα, περισσότερο ίσως και από τα άλλα, αλλά για εκεί που ο Κύριος τα επρόικισε.

Αυτή η κατάσταση είναι όχι σωστή για το καλό του τόπου μας και θα αποδειχθεί καταστροφική.

Μιλούν όλοι σχεδόν για ανεργία. Όμως ανεργία υπάρχει μόνο για τους τεμπέληδες και για όσους κάνουν επιλογή της εργασίας. Αυτή είναι μια κατάσταση που η πολιτεία πρέπει να προσέξει πολύ και όσο είναι καιρός.

Με το μυαλό που έχουν οι αρμόδιοι, τα κόμματα και κοντά σ’ αυτούς και αρκετοί οπαδοί θα φθάσουμε στο σημείο να χρειασθεί να χορηγούνται επιδόματα ανεργίας στους γιατρούς, στους δικηγόρους και άλλα επαγγέλματα με τριτοβάθμια εκπαίδευση, εκτός αν διευρυνθούν τόσο πολύ οι ειδικότητες οπότε να έχουμε άλλο γιατρό για το δεξιό μάτι ή το αυτί και άλλο για το αριστερό, ή άλλη μασέλα για τις επίσημες ημέρες, όπως τα ρούχα και άλλες για τα διάφορα φαγητά, για να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας. Γέμισε η χώρα μας από μετανάστες και όλοι τους έχουν εργασία και χρήματα θγάζουν αρκετά.

Έχουν δε περάσει στα χέρια τους οι περισσότερες εργασίες από την γεωργία, την κτηνοτροφία, την οικοδομή, των εργοστασίων κ.λπ.

Όμως το κομματικό συμφέρον των πολιτικών δεν τους επιτρέπει να αξιολογήσουν σωστά την κατάσταση που έχει δημιουργηθεί και να εργασθούν όλοι μαζί για το συμφέρον του τόπου. Να υπολογίσουν δηλαδή τον αριθμό των επιστημόνων, κατά ειδικότητα, που έχει ανάγκη ο τόπος μας και τότε νέοι να εισαχθούν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Οι υπόλοιποι αφού εκπαιδευτούν κατάλληλα να επιστρέψουν στα χωριά ή όπου αλλού υπάρχουν ανάγκες να εργασθούν σύμφωνα με τα προγράμματα που θα κάνει το κράτος και θα επιδοτήσει.

Τώρα με τα μέσα που υπάρχουν μπορούν να μένουν μόνιμα στις πόλεις και κωμοπόλεις και σε μία ώρα να φθάνουν στον τόπο εργασίας. Τα χωριά μας θα είναι μόνο κέντρα παραθερισμού όπως και είναι, οι λόγοι δε που έπρεπε οι χωρικοί μας να μένουν μόνιμα στα χωριά τους για να είναι κοντά στα κτήματά τους όπου πήγαιναν δύο και τρεις ώρες μακριά με τα ζώα εξέλειπαν.

Λέγεται επίσης πως με την υπογεννητικότητα που υπάρχει στη χώρα μας θα έλθει καιρός που ο πληθυσμός της Ελλάδας θα μείνει ο μισός. Για ποιους λοιπόν γεμίσαμε τον τόπο μας πανεπιστήμια, με ποια προοπτική, σκέφθηκαν οι αρμόδιοι μήπως συμβεί ό,τι και με τα διδακτήρια στα χωριά που έμειναν έρημα και δεν υπάρχουν ούτε κουκουβάγιες να λαλήσουν στα περισσότερα;

Στο νομό μας πολίτες και φορείς πριν πολλά χρόνια ζητούσαν να ιδρυθεί πανεπιστήμιο Ρούμελης με έδρα τη Λαμία. Προσωπικά είχα τις αντιρρήσεις μου, και έγραψα δύο άρθρα μου σχετικά, όχι στο να μη ιδρυθεί πανεπιστήμιο, αλλά στο πως, με ποιες προϋποθέσεις και ποιες σχολές θα έχει.

Τότε σε κάθε είσοδο των πόλεων και κωμοπόλεων τοποθέτησαν οι τοπικές αρχές μεγάλες πινακίδες με το αίτημα αυτό: Να ιδρυθεί πανεπιστήμιο Ρούμελης με έδρα τη Λαμία.

Τελικά το Πανεπιστήμιο έστω και όπως έγινε, έγινε, αλλά οι πινακίδες σε πολλά μέρη έμειναν, δεν φρόντισε κανείς να τις κατεβάσει, εκτός και αν υπάρχει λόγος.

Τελευταία άκουσα ότι γίνεται λόγος να μεταφερθεί στη Φθιώτιδα το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο από την Αθήνα.

Δεν βρίσκω ότι αυτή η πρόταση δεν είναι λογική και σωστή, και βεβαίως, το πανεπιστήμιο αυτό είναι το μόνο που δεν έχει θέση στην Αθήνα, αλλά όλοι οι υπεύθυνοι και αρμόδιοι της Φθιώτιδας τώρα το σκέφθηκαν αυτό, αλλά και οι των Αθηνών υπεύθυνοι και αρμόδιοι λειτουργούν σωστά όταν κρατούν ακόμα το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο στην Αθήνα;

Εγώ τι άλλο να πω; Ίσως και αυτά που γράφω είναι για πολλούς χωρίς σημασία.

Αυτό δεν το σκέπτομαι, κάνω το καθήκον μου όπως μπορώ και το εννοώ.

Κώστας Γ. Μπούκας
τ. Επιθεωρητής Εκπαίδευσης

Από την τελετή ορκωμοσίας του Δημάρχου Μακρζακώμης κ. Κων/νου Κρητικού, των Δημοτικών Συμβούλων, καθώς και των Προέδρων και Συμβούλων των Δημοτικών Διαμερισμάτων.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου των Απανταχού Ροβολιαρικών εύχεται ολόψυχα στον επανεκλεγέντα Δήμαρχο Μακρζακώμης κ. Κων/νο Κρητικό, στους Δημοτικούς Συμβούλους και στους Προέδρους και Συμβούλους των Δημοτικών Διαμερισμάτων καλή επιτυχία στην υψηλή αποστολή τους για το καλό των συμπολιτών μας. Η άψογη, αρμονική και δημιουργική συνεργασία όλων, κατά την τετραετία που ακολουθεί, αποτελεί τη σταθερή βάση και την αναγκαία προϋπόθεση για το χτίσιμο ενός καλύτερου Αύριου για όλους μας.

Καλή τύχη, φίλοι μας!

10ΗΜΕΡΗ 10/7 - 20/7/07
ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΕΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ - ΠΡΑΓΑ - ΒΙΕΝΝΗ

Συνέχεια απ’ την 1η σελ.

ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ και τη φημισμένη γέφυρα του ΚΑΡΟΛΟΥ. Τελειώνουμε την ξενάγησή μας με την ΕΒΡΑΪΚΗ ΣΥΝΟΙΚΙΑ και περπατώντας τον ακριβότερο δρόμο της πόλης, την οδό Παρισίων, καταλήγουμε στην παλιά πόλη. Ακολουθεί ελεύθερος χρόνος, γνωριμία με την αγορά της πόλης και τα περίφημα κρύσταλλα ΒΟΗΜΙΑΣ, δείπνο και διανυκτέρευση.

6η μέρα: ΠΡΑΓΑ - ΚΑΡΛΟΒΥ ΠΑΡΥ - ΠΡΑΓΑ
Πρωινό και αναχώρηση για την ημερήσια εκδρομή μας στην όμορφη λουτρόπολη του ΚΑΡΛΟΒΥΒΑΡΗ. Μετά από μία ευχάριστη διαδρομή φθάνουμε στην εντυπωσιακή ελατόφυτη κοιλάδα του ΚΑΡΛΟΒΥ ΒΑΡΥ. Το παγκοσμίως γνωστό θέρετρο κτισμένο δίπλα στις όχθες του ποταμού Τέπλα, που στα ελληνικά σημαίνει ζεστός, αποτελούσε τόπο συνάντησης και ξεκούρασης σπουδαίων προσωπικοτήτων όπως ο Μέγας Πέτρος, ο Γκαίτε, ο Μαρξ κ.ά. Θα έχετε την ευκαιρία να δείτε τις πηγές με τα ιαματικά νερά και το φυσικό πίδακα θερμού νερού μέσα στις εγκαταστάσεις των πηγών. Μετά το γεύμα μας επιστροφή στην ΠΡΑΓΑ. Το απόγευμα ελεύθερο στην πόλη. Δείπνο. Διανυκτέρευση.

7η μέρα: ΠΡΑΓΑ - ΒΙΕΝΝΗ
Πρωινό και αναχώρηση για την πρωτεύουσα της ΑΥΣΤΡΙΑΣ την ΒΙΕΝΝΗ. Λίμνες και ποτάμια θα κάνουν την σημερινή μας διαδρομή μοναδική εμπειρία. Αφιξη στο ξενοδοχείο νωρίς το μεσημέρι, τακτοποίηση, χρόνος ελεύθερος για μια πρώτη γνωριμία με την πόλη του ΜΟΤΣΑΡΤ και του ΣΤΡΑΟΥΣ. Μπορείτε να διαλέξετε μία βόλτα στον εμπορικό δρόμο ΜΑΡΙΑ ΧΙΛΦΕΣΤΡΑΣΕ ή να επισκεφθείτε τον περιστρεφόμενο πύργο του Δούναβη απ’ όπου πανοραμικά μπορείτε να δείτε την πόλη, ή το Λούνα Παρκ Πράττερ που είναι από τα μεγαλύτερα της Ευρώπης. Δείπνο, διανυκτέρευση.

8η μέρα: ΒΙΕΝΝΗ (Ξενάγηση)
Πρωινό και στη σημερινή μας πλούσια ξενάγηση θα δούμε την ΟΠΕΡΑ, το ΜΟΥΣΕΙΟ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ, τους ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΥΣ και ΛΑΪΚΟΥΣ

ΚΗΠΟΥΣ το συγκρότημα των Ανακτόρων ΧΟΦΜΠΟΥΡΓΚ, το ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ, το θαυμάσιο νεογοτθικό ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ, τον ΚΑΘΕΔΡΙΚΟ ΝΑΟ του ΑΓΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ, τα περίφημα θερινά ανάκτορα ΣΕΝΜΠΡΟΥΝ με τα 1400 αριστουργηματικά δωμάτια του Φίσερ Φον Έρλαχ (που δίκαια θεωρούνται ισάξια των Βερσαλλιών) και το ανάκτορο ΜΠΕΛΒΕΝΤΕΡΕ. Γεύμα και χρόνος ελεύθερος. Το βράδυ σας προτείνουμε προαιρετικά δείπνο και διασκέδαση στο γραφικό προάστιο ΓΚΡΙΝΤΣΙΓΚ την «Πλάκα της Βιέννης», με άφθονο κρασί και βιεννέζικη μουσική σε παραδοσιακή ταβέρνα. Διανυκτέρευση.

9η μέρα: ΒΙΕΝΝΗ - JAGOTINA
Μετά το πρωινό θα αναχωρήσουμε μέσω της γνωστής διαδρομής (ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ - ΣΕΓΚΕΤ - ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ) για την πόλη της JAGOTINA. Αφιξη στο ξενοδοχείο, τακτοποίηση, δείπνο, διανυκτέρευση.

10η μέρα: ΝΙΣ - ΑΘΗΝΑ
Μετά το πρωινό αφήνουμε τη ΣΕΡΒΙΑ με προορισμό τον συνοριακό σταθμό των ΕΥΖΩΝΩΝ. Έλεγχος διαβατηρίων και συνεχίζουμε το ταξίδι μας για την ΑΘΗΝΑ με ενδιάμεσες στάσεις για καφέ και φαγητό. Άφιξη στην ΑΘΗΝΑ το βράδυ.

ΤΙΜΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ:
με 40 άτομα 550€ με 30 άτομα 600€

Προσφέρουμε:
• Εκδρομές - περιηγήσεις με πολυτελές κλιματιζόμενο πούλμαν.
• Διαμονή σε ξενοδοχεία 4* στη ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ - ΠΡΑΓΑ - ΒΙΕΝΝΗ και Β’ κατ. στη JAGOTINA ή στη ΝΙΣ.
• Ημιδιατροφή.
• Τοπικός ξεναγός σε ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ - ΠΡΑΓΑ - ΒΙΕΝΝΗ.
• Αρχηγός - συνοδός.
• Φ.Π.Α. - Διόδια.
• Ασφαλιστική κάλυψη αστικής ευθύνης.

Δηλώσεις συμμετοχής: Σπυροπούλου Λούλα
τηλ. 210-6456301 κιν. 6973465462

ΤΟ '21, ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΜΑ ΔΙΠΛΟ, ΛΑΟΥ ΚΑΙ ΚΛΗΡΟΥ

Του Δημήτρη Γ. Μπράνη, Σχολικού Συμβούλου-Νομικού

Το '21, λαμπρό και φωτεινό ορόσημο της Ελληνικής, αλλά και της Παγκόσμιας Ιστορίας, είναι δημιούργημα διπλό, δημιούργημα Λαού και Κλήρου.

Η Εθνική Παλιγγενεσία είναι γέννημα συμμετοχής ολοκλήρου του σκλαβωμένου Έθνους. Σύσσωμο, ως μια ψυχή και ένα σώμα, το υπόδουλο Γένος πετάχτηκε όρθιο και διεκδίκησε τα εθνικά του δίκαια, ό,τι είχε, ό,τι έχασε, ό,τι του πρέπει, ό,τι του ανήκει, ό,τι δικαιούται ιστορικά και εθνικά.

Οι σκλαβωμένοι και υποδουλωμένοι Έλληνες, μέσα στη μακρόχρονη και στυγνή σκλαβιά και δουλεία, ενήργησαν πολλές εξεγέρσεις και πολλά κινήματα για την αποτίναξη του τουρκικού ζυγού. Όλα, όμως, πνίγηκαν στο αίμα. Όλα απέτυχαν. Κι' αυτό, λόγω μη καλής οργάνωσης αφενός και λόγω αθέτησης των υποσχέσεων των ξένων για παροχή βοήθειας αφετέρου. Αυτά τα κινήματα η Ιστορία τα ονόμασε: "προεπαναστατικά". Σύμφωνα 150.

Όμως απ' αυτά τα "προεπαναστατικά κινήματα" ανέβλυσε ένα πολύτιμο και ιστορικό δίδαγμα. Αν οι σκλαβωμένοι Έλληνες θέλουν να ξεσκλαβωθούν και να απελευθερωθούν, θα πρέπει να εγκαταλείψουν την ιδέα παροχής βοήθειας από τους ξένους. Οι ξένοι υπόσχονται, αλλά δεν τηρούν τις υποσχέσεις. Και να στηριχθούν αποκλειστικά και μόνο στις προσωπικές τους δυνάμεις και στο προσωπικό τους δαιμόνιο. Τα κινήματα και οι επαναστάσεις, χωρίς καλή οργάνωση και καλή προετοιμασία, δεν πετυχαίνουν. Αυτό αποτελεί δίδαγμα της Ιστορίας.

Το βαρύ, λοιπόν, αυτό έργο, της καλής οργάνωσης και της καλής προετοιμασίας του εθνικού απελευθερωτικού αγώνα και της κήρυξής του, ανέλαβε η πολυμήχανη Φιλική Εταιρεία. Την ίδρυσαν 4 ενεργοί και δραστήριοι Έλληνες το 1814 στην Οδησό, ο Νικόλαος Σκουφάς, ο Ερμανουήλ Ξάνθος, ο Αθανάσιος Τσακάλωφ και ο Νικόλαος Αναγνωστόπουλος.

Ενεργεί με κάθε μυστικότητα και προφύλαξη. Μυεί στους κόλπους της, με προκαθορισμένη διαδικασία, νέα μέλη. Ιερός ο σκοπός. Η αποτίναξη του τουρκικού ζυγού. Η Εθνική Παλιγγενεσία.

Και το πλήρωμα του χρόνου για την κήρυξη του εθνικού απελευθερωτικού αγώνα, για την κήρυξη της Ελληνικής Επανάστασης, ήρθε το '21. Την 25η Μαρτίου του 1821, ημέρα του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, κηρύσσεται επίσημα η έναρξή της. Στην Ιερά Μονή Αγίας Λαύρας υψώνεται το Λάβαρο της Επανάστασης. Την ευλογεί ο επίσκοπος των Παλαιών Πατρών Γερμανός. Η ιαχή των εξεγερμένων σκλάβων Ελλήνων: **"ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Ή ΘΑΝΑΤΟΣ"**, αντήχησε στα πέρατα της Γης. Έχουν αποφασίσει πλέον οριστικά και αμετάκλητα ή να σπάσουν τα μακροχρόνια, βαριά κι ασήκωτα δεσμά της δουλείας ή να γευθούν τον πικρό θάνατο. Και ζητούν τη βοήθεια του Ιησού Χριστού και τη Σκέπη της Υπερμάχου Στρατηγού, της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Τα 400 χρόνια σκλαβιάς και τυραννίας είναι πρωτάκουστα. 400 χρόνια δούλοι, ραγιάδες. 400 χρόνια χωρίς ανθρώπινα δικαιώματα, χωρίς τιμή, χωρίς αξιοπρέπεια. 400 χρόνια ευτελισμού και ταπείνωσης, δεινών όλων των ειδών.

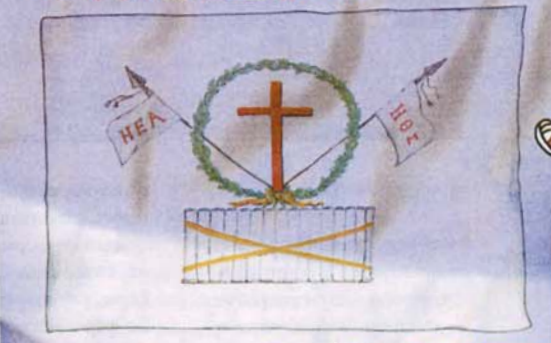
Σημαία της Επανάστασης του 1821 με τον Άγιο Γεώργιο

Σημαία από το Μακεδονικό Αγώνα (1904-1908)

Ναυτική σημαία της Επανάστασης του 1821

Σημαία της Επανάστασης του 1821 με σύμβολα της Φιλικής Εταιρείας

Σημαία από την Κρητική Επανάσταση του 1866 (Πολιορκία Αρκαδίου)

Ο τόπος ορίζεται και διαφεντεύεται από τον τύραννο κατακτητή. Τα πάντα, η ζωή, η περιουσία, βρίσκονται υπό την εξουσία του. Τα κάνει ό,τι θέλει. Κι όποτε θέλει σφάζει. Κι όποτε θέλει σκοτώνει. Και οι φόροι αβάστακτοι.

Ήρθε η στιγμή της εξέγερσης. Η στιγμή του πανεθνικού ξεσηκωμού. Η στιγμή να πα-

λέψει η ελευθερία με την τυραννία. Το δίκαιο με το άδικο. Το φως με το σκοτάδι. Ο μικρόσωμος Δαβίδ να στραφεί ενάντια στο γιγαντόσωμο Γολιάθ. Το χιλιόταλαιπωρημένο και χιλιοβασανισμένο σκλαβωμένο Ελληνικό Έθνος να αναμετρηθεί με την πανίσχυρη κι απέραντη Οθωμανική Αυτοκρατορία. Ήρθε η στιγμή το σκλαβωμένο Ελληνικό Έθνος να διεκδικήσει τα εθνικά του δίκαια. Να πάρει πίσω, ό,τι του πήραν, ό,τι έχασε, ό,τι του πρέπει.

Κι αγωνίζεται σύσσωμο. Λαός και Κλήρος. **"Για του Χριστού την Πίστη την αγία και της Πατρίδος την Ελευθερία"**, αγωνίζεται. Ιερός ο σκοπός.

Ο Ιερός Κλήρος διεδραμάτισε διπλό ρόλο. Κατά το μακρύ διάστημα της δουλείας έγινε η Κιβωτός του Ελληνικού Γένους. Ίδρυσε το **"ΚΡΥΦΟ ΣΧΟΛΕΙΟ"** και φώτιζε μυστικά τα σκλαβωμένα Ελληνόπουλα. Διέσωσε και διατήρησε ακμαίο το εθνικό φρόνημα των υπόδουλων Ελλήνων. Διέσωσε και διατήρησε αkéραιη κι αλώβητη την Ορθόδοξη Πίστη. Διέσωσε και διατήρησε άσπιλη κι αμόλυντη την εθνική Συνείδηση. Διέσωσε και διατήρησε την εθνική Γλώσσα. Και την ελπίδα, ότι οι καιροί οι χαλεποί, οι χρόνοι οι δίσεκτοι κάποτε θα περάσουν. Βοήθησε, επίσης, στην προετοιμασία του Ιερού Αγώνα.

Κατά την Εθνεγερσία του 1821 συμμετείχε σ' αυτή ενεργά. Λαός και Κλήρος, λαϊκοί και κληρικοί πολέμησαν για τη θραύση των δεσμών της δουλείας, για την αποτίναξη του τουρκικού ζυγού. Πολέμησαν επώνυμοι κι ανώνυμοι, μορφωμένοι κι αμόρφωτοι. Στεριανοί και Νησιώτες. Πολέμησαν όλες οι τάξεις και όλα τα επαγγέλματα. Πανεθνικός ήταν ο ξεσηκωμός. Εθνικοαπελευθερωτικός ήταν ο αγώνας. Δεν ήταν αγώνας ταξικός και κοινωνικός.

1000 Έλληνες Ομογενείς ξεκίνησαν απ' την μακρινή Ινδία και ήρθαν πεζοί εδώ, για να πολεμήσουν κι αυτοί τον προαιώνιο εχθρό της Ελλάδος. Άκρως τολμηρό και άκρως συγκινητικό το εγχείρημα των 1000 Ομογενών Ελλήνων της Ινδίας. Μαρτυρεί κι αποδεικνύει περίτρανα φιλοπατρία και θρησκευτικότητα απίστευτη.

Πλήθος είναι οι επώνυμοι λαϊκοί ήρωες, πρωταγωνιστές στην ιερή υπόθεση της πανεθνικής Εξέγερσης για την ανάκτηση των εθνικών δικαιών, της Εθνικής Ελευθερίας και της Εθνικής Ανεξαρτησίας, όπως: ο Αλέξανδρος Υψηλάντης, ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ο Οδυσσέας Ανδρούτσος, ο Μάρκος Μπότσαρης, ο Γεώργιος Καραϊσκάκης, ο Ανδρέας Μιαούλης, ο Κων/νος Κανάρης, η Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα, η Μαντώ Μαυρογένους, ο Δημήτριος Υψηλάντης. Το Μεσολόγγι κατέχει ξεχωριστή θέση στη χορεία των αγωνιστών του '21 και στο Πάνθεο των ηρώων.

Αμέτρητο δε είναι το πλήθος των αφανών λαϊκών ηρώων της Επανάστασης. Πλήθος είναι οι επώνυμοι κληρικοί ήρωες της Εθνεγερσίας, όπως: ο Αθανάσιος Διάκος, ο επίσκοπος Ρωγών Ιωσήφ, ο Γρηγόριος Παπαφλέσσας.

Αμέτρητο δε είναι το πλήθος των αφανών κληρικών ηρώων του '21.

Χάριν του Ελληνικού Έθνους και χάριν του ιδανικού της Ελευθερίας πολέμησαν και πολλοί Ελληνο-Κύπριοι, λαϊκοί και κληρικοί,

λαϊκοί όλων των κοινωνικών τάξεων και κληρικοί όλων των βαθμών της Ιεροσύνης.

Πολλοί οι τόποι, όπου έγινε η αναμέτρηση, η πάλη με τον εχθρό του Έθνους και της Πατρίδος, όπως: το Δραγατσάνι, το Βαλτέτσι, η Τρίπολη, τα Δερβενάκια, η Αλαμάνα, τα Βασιλικά, το Χάνι της Γραβιάς, το Καρπενήσι, η Αράχωβα, το Φάληρο, η Χίος, τα Ψαρά, το Μεσολόγγι, η Πέτρα, το Ναυαρίνο.

Εκεί ήχησαν τα όπλα. Βρόντηξαν τα καριοφίλια. Άναψαν οι δαυλοί.

Ο ηρωισμός, η αυτοθυσία, τα ολοκαυτώματα γέννησαν το ρεύμα του Φιλελληνισμού. Βοήθησε τον Αγώνα. Πολλοί Φιλέλληνες ήρθαν εδώ και πολέμησαν για το ιδανικό της Ελευθερίας, ιδανικό της ζωής ύψιστο, ανεκτίμητο.

Εννιά χρόνια το σκλαβωμένο Έθνος των Ελλήνων πολεμούσε τη σκλαβιά. Πολεμούσε την τυραννία. Πάλευε σκληρά, ηρωικά, υπεράνθρωπα. Πάλευε για την τιμή, για την αξιοπρέπεια, για τις αξίες, για τα ιδανικά της ζωής.

Εννιά χρόνια αγωνιζόταν τον Αγώνα τον Καλό. Τον Αγώνα της Ηθικής και του Δικαίου. Τον Αγώνα της Αρετής. Τον Αγώνα της Ελευθερίας. Πολλοί οι θάνατοι. Πολλές οι θυσίες. Πολλά τα ολοκαυτώματα. Πολύ αίμα έρρευσε. Πολλά δάκρυα χύθηκαν. Μα, η Ελευθερία με αίμα, με δάκρυα κερδίζεται. Δεν χαρίζεται.

Η Ελευθερία νίκησε. Νίκησε τη σκλαβιά. Νίκησε την τυραννία, τη δουλεία. Το φως νίκησε το σκοτάδι. Το θαύμα έγινε. Το θαύμα της Εθνικής Παλιγγενεσίας.

Το Έθνος των σκλάβων Ελλήνων έγινε το Έθνος των ελεύθερων Ελλήνων. Αναγεννήθηκε ως Έθνος. Και έγινε Έθνος-Κράτος. Απόκτησε πολιτική υπόσταση, οντότητα πολιτική. Εισήλθε στη χορεία των Κρατών της Γης. Έλαβε στον Παγκόσμιο Πολιτικό Χάρτη τη θέση του. Και τη θέση του στην Υδρόγειο Σφαίρα. Και παίζει από τότε στη Διεθνή Πολιτική Σκηνή το ρόλο του.

Αρχικά, τα εδαφικά του όρια ήταν περιορισμένα. Μεγάλωσαν, όμως, και διευρύνθηκαν με τις προσαρτήσεις περιοχών και τους νέους Εθνικούς Αγώνες, τους Εθνικούς Αγώνες του 1912-1913.

Σήμερα αποτελεί Κράτος-Μέλος της Ε.Ε. Ένα από τα 27 μέλη της. Σκοπός. Ο Εξευρωπαϊσμός. Η άνοδος σ' όλους τους τομείς και σ' όλα τα επίπεδα.

Οφείλουμε, λοιπόν, παντοτινή τιμή και δόξα στους επώνυμους και ανώνυμους, λαϊκούς και κληρικούς ήρωες του '21, οι οποίοι μάς χάρισαν με την απaráμιλλη ανδρεία τους και τον ανυπέρβλητο ηρωισμό τους, με το αίμα τους και τη θυσία τους το πολυπόθητο κι ανεκτίμητο αγαθό της Εθνικής Ελευθερίας και της Εθνικής Ανεξαρτησίας.

Και οφείλουμε το υπέρτατο αυτό αγαθό να το αξιοποιούμε. Να κάνουμε καλή χρήση του. Να το κάνουμε πολιτισμό, έργο θεάρεστο, έργο ακτινοβόλο. Αν το κάνουμε βία, αναρχία, τρομοκρατία, έγκλημα, τότε προδίνουμε τους Ελευθερωτές μας. Προδίνουμε το ηρωικό και θρυλικό '21, που αποκτήθηκε με πολύ πόνο, με πολύ αίμα, με πολλά δάκρυα. Προδίνουμε τη μεγαλοσύνη του Έθνους μας, τη μακραίωνη, πολυσήμαντη και πολυκύμαντη Ιστορία του.

"ΣΤΩΜΕΝ ΕΥΛΑΒΩΣ".

"ΣΤΩΜΕΝ ΜΕΤΑ ΣΥΝΕΣΕΩΣ

ΚΑΙ ΦΡΟΝΗΣΕΩΣ".

ΖΗΤΩ ΤΟ ΗΡΩΙΚΟ ΚΑΙ ΘΡΥΛΙΚΟ '21

ΖΗΤΩ ΤΟ ΠΟΛΥΠΟΘΗΤΟ ΑΓΑΘΟ

ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΘΝΟΣ

ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΤΟΥ 1821

Από το βιβλίο του εξαίρετου διανοητή και παιδαγωγού Νίκου Κ. Αντωνοπούλου, τέως Επιθεωρητή Δημ. Εκπαίδευσης "Η Δυτική Φθιώτιδα στη φωτιά του 21 - Αθήνα 1989 σελ. 279-280-281-282".

Α. ΓΗΓΕΝΕΙΣ

Αναγνωστόπουλος Κώστας. Αίτηση 20 Νοεμβρίου 1841. Πιστοποιητικό Μ. Κοντογιάννη 17 Νοεμβρίου 1841.

Μάχες: Καλλιακούδας, Μεσολογγίου και Αράχωβας, υπό τον Μ. Κοντογιάννη, Προφήτη Ηλία, υπό τον Γ. Δράκο Φ. 116.

Αναγνώστου Γεώργιος, στρατιώτης. Πρόταση για σιδηρ. Αριστείο. Φ. 245, Κ. 18.

Αντωνίου Δημήτριος, στρατιώτης. Πρόταση για σιδηρένιο αριστ. Φ. 245, Κ. 18.

Βλάχος Γεώργιος. Αίτηση 17 Δεκεμβρίου 1841. Πιστοποιητικό Χρ. Περραιβού και Β. Μπαλατσού 13 Δεκεμβρίου 1841.

Μάχες: Υπάτης 1821 και Αετού, υπό τον Δ. Σκαλτσά Άμπλιανης και Αράχωβας, υπό τον Γ. Δράκο Φ. 134.

Γάκιος, υπαξιωματικός. Έλαβε χάλκινο αριστείο. Φ. 285, Κ. 54.

Γογιόπουλος Κώστας, στρατιώτης. Έλαβε σιδηρένιο αριστείο, Φ. 285, Κ. 54.

Γώγου Κώστας, στρατιώτης. Έλαβε σιδηρένιο αριστείο, Φ. 284, Κ. 48.

Οι Γογιόπουλος και Γώγος πιθανό να ήταν

το ίδιο άτομο.

Ζακβάς Ιωάννης, στρατιώτης. Έλαβε σιδηρένιο αριστείο ως κάτοικος Βαρυμπόμης. Φ. 272. Κ. 28.

Ζιγκοβάς Νικόλαος. Αίτηση 20 Νοεμβρίου 1841.

Πιστοποιητικό Μ. και Ευ. Κοντογιάννη 17 Νοεμβρίου 1841.

Μάχες: Καλλιακούδας, Προφήτη Ηλία, Μεσολογγίου και Αράχωβας. Φ. 116.

Ιωάννου Αποστόλης. Καταγόταν από τον Όλυμπο. Αίτηση ανταμοιβής 7 Μαΐου 1865.

Πιστοποιητικό Χρ. Περραιβού 10 Μαΐου 1841.

Μάχες: Άμπλιανης, Άμφισσας, Διστόμου, Αράχωβας και Πειραιά.

Κωστογεώργιος Νικόλαος, υπαξιωματικός. Έλαβε σιδηρένιο αριστ. Φ. 284, Κ. 48.

Λαγός Ιωάννης, στρατιώτης. Έλαβε σιδηρένιο αριστείο Φ. 285, Κ. 54.

Λαγός Κώστας, στρατιώτης. Έλαβε σιδηρένιο αριστείο Φ. 285 Κ. 54

Λάμπος Αναγνώστης, αξιωματικός. Α.Ν.Μ.Υ. 1.409

Στο Μητρώο υπαξιωματικών είχε γραφεί Λάμπρος. Αίτηση ανταμοιβής 14 Μαΐου 1847. Και αίτηση του γιου του Νικολάου 26 Μαΐου 1865. Πιστοποιητικό Β. Μαυρο-

Συνέχεια στην 6η σελ.

ΤΑ ΛΑΘΗ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΡΑΛΕΙΨΕΙΣ στο βιβλίο Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού

(Οι 12 παρατηρήσεις - σχόλια που ακολουθούν είναι της ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ.
Συνεπώς έχουν αδιαμφισβήτητη βαρύτητα)

*ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ που απο-
δεικνύουν γιατί το βιβλίο δεν
ανταποκρίνεται στην επιταγή
του Συντάγματος (αρ. 16, παρ.
2).*

1. Σελίς 14 «Η Ευρώπη στα νεότερα χρόνια»

Ουδεμία γίνεται μνεία της συμβολής του αρχαίου ελληνικού πνεύματος και της φιλοσοφίας εις τον Διαφωτισμόν και την Αναγέννηση της Ευρώπης.

2. Σελίδες 18 και 36 «Η κοινωνική οργάνωση» και «Οι Έλληνες κάτω από ξένη κυριαρχία», αντίστοιχα.

Αναφέρεται ο όρος «παιδομάζωμα» και στα δύο ανωτέρω κεφάλαια, χωρίς να επεκτείνεται η ερμηνεία του στο γενιτσαρισμό, που συστηματικά εκχρησιμοποίησαν οι Οθωμανοί, με απαγή και εξισλαμισμό χριστιανοπαίδων.

3. Σελίς 66

«Η Μεγάλη Επανάσταση»

Οι δύο πρώτες γραμμές πρέπει να αναδιατυπωθούν, διότι η Επανάσταση έγινε για «του Χριστού την πίστη την Αγία και της πατρίδος την ελευθερία». Έγινε για την Παλιγγενεσία, την Ανάσταση του έθνους και όχι γι' αυτά που γράφει το κείμενο. Έγινε για να αποτιναχτεί ο Οθωμανικός-τουρκικός ζυγός, που επί 400 χρόνια είχε επικαθίσει στον τράχηλο του Έλληнос. Αυτός ήταν ο σκοπός της Επανάστασης και όχι τα αντιδημοκρατικά καθεστώτα της Ευρώπης. Και ακόμα ήταν η πρώτη τέτοια ενέργεια κατά της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας που εσήμανε και την έναρξη της πτώσης και διάλυσής της.

4. Σελίς 71

«Το Εθνικό Ζήτημα»

Εις την πρώτη γραμμή... «μεγάλο μέρος των εδαφών που οι Έλληνες θεωρούν ελληνικά». Δεν τα θεωρούν, αλλά είναι ελληνικά. Το «θεωρούν» δημιουργεί ερωτηματικά ως προς την ελληνικότητα των εν λόγω εδαφών.

5. Σελίς 100 «Μικρασία, εκστρατεία και καταστροφή»

Αναγράφεται ως στόχος της εκστρατείας η κατάληψη της Άγκυρας (14ος στίχος).

Σκοπός της εκστρατείας ήτο ο εξαναγκασμός του Κεμάλ σε συνθηκολόγηση, ώστε να προσέλθει σε συμφωνία/διακανονισμό για το μέλλον και το νομικό καθεστώς των ελληνικών περιοχών και πληθυσμών που υπήρχαν στη μικρασιατική γη. Επίσης αναγράφεται ότι οι Έλληνες συνωστίζοντο στο λιμάνι προσπαθώντας να μπουν στα πλοία (τελευταίος στίχος). Δεν εξηγείται ότι οι Έλληνες υπό την απειλή του τουρκικού στρατού ηναγκάζοντο να εγκαταλείψουν τις πατρογονικές εστίες των, ύστερα από τρισχιλιετή συνεχή παρουσία σ' αυτά τα εδάφη. Ουδέν αναγράφεται για τις διαπραγμαθείσες θηριωδίες εις βάρος των Ελλήνων, για την πυρπόληση της Σμύρνης, για το μαρτυρικό θάνατο του εθνομάρτυρα Χρυσοστόμου Μητροπολίτου Σμύρνης, μέσα στα πλαίσια της τουρκικής επιδίωξης να εκκαθαρισθεί η Τουρκία από τις ξένες εθνότητες (είχαν προηγηθεί διώξεις και γενοκτονίες

Αρμενίων και Ποντίων Ελλήνων).

6. Σελίς 103 «Γλωσσάριο»

Στον όρο «μικρασιατική καταστροφή» η ερμηνεία είναι εντελώς άστοχη. Κατά πρώτον διότι δεν υπήρξε «ήττα» του στρατού. Ο στρατός υπέκυψε σε δικές του αδυναμίες ύστερα από μακροχρόνιους πολέμους. Το σοβαρόν όμως είναι ότι ο όρος αυτός έχει ευρύτερη έννοια που δεν καταγράφεται. Κυρίως εννοεί το βίαιο εκπατρισμό του ελληνικού πληθυσμού (από την πατρώα γη του), τον αφανισμό πολλών Ελλήνων κάτω από τα σκληρά μέτρα των Τούρκων (τάγματα εργασίας κ.λπ.) και τη διακοπή της συνεχείας της ελληνικής παρουσίας στην Ανατολία και αυτό το τελευταίο είναι

που συνιστά τη «νεότερη ελληνική τραγωδία», όπως έχει χαρακτηριστεί η μικρασιατική καταστροφή. Γιατί δεν καταθέτει αποσπάσματα από το βιβλίο του Χόρτον (Αμερικανού προξένου στη Σμύρνη);

7. Σελίς 109 «Ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος»

Αναγράφεται ότι η Ελλάδα απάντησε αρνητικά στο τελεσίγραφο του Μουσολίνι (14ος στ.). Δεν εξηγείται τι ζητούσε ο Μουσολίνι με το τελεσίγραφο. Αγνωεί το «ΟΧΙ», που αποτελεί εθνικό σύμβολο. Τα παιδιά παρελαύνουν την 28η Οκτ., αλλά με την αποσιώπηση των ουσιωδών του πολέμου αυτού, δεν θα ξέρουν γιατί παρελαύνουν. Είναι εξοργιστικό να περιορίζοντο οι συγγραφείς, όσον αφορά σ' αυτόν τον πόλεμο, στο ότι... «οι Έλληνες απομάκρυναν τα ιταλικά στρατεύματα από τα ελληνοαλβανικά σύνορα» (15ος στ.) και μόνον.

Οι Έλληνες με υψηλό φρόνημα και μαχητικότητα κατεδίωξαν νικηφόρως τους Ιταλούς σε ικανό βάθος εντός του αλβανικού εδάφους. Έτσι οι Έλληνες χάρισαν την πρώτη νίκη των Συμμάχων κατά του «Άξονος», όταν όλη η Ευρώπη στέναζε υπό το γερμανικό ζυγό και έκαναν τον κόσμο να αναθαρρήσει.

Οι σύμμαχοι με ανακοινώσεις των πολιτικών και στρατιωτικών ηγεσιών τους εξαρέτισαν το μεγάλο αυτό γεγονός και είπαν ότι... «οι Έλληνες δεν πολεμούν σαν ήρωες, αλλά οι ήρωες πολεμούν σαν Έλληνες». Ανεπίτρεπτη υποβάθμιση του μεγάλου αυτού ιστορικού γεγονότος.

8. Σελίς 112 «Κατοχή, αντίσταση και Εμφύλιος Πόλεμος»

Στο κεφάλαιο αυτό αγνοείται η... «Μάχη των Οχυρών», αγνοείται ο ηρωισμός των

Ελλήνων και το τι ελέχθη από τον αντίπαλο (τον Χίτλερ) για τον Έλληνα μαχητή.

Αγνοείται επίσης το γεγονός ότι και μετά την κατάκτηση του ελληνικού χώρου, το Έθνος συνέχισε τον αγώνα κατά του άξονος από το εξωτερικό (κύρια την Αίγυπτο) με επιτυχή συμμετοχή στις συμμαχικές επιχειρήσεις στον Ατλαντικό (απόβαση Νορμανδίας) και στη Μεσόγειο (απόβαση σε Σικελία, Βόρ. Αφρική, Ιταλία και Αιγαίο).

Αποσιωπάται ότι το ΕΑΜ καθοδηγείτο από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος (ΚΚΕ). Ουδαμού σημειώνεται η λέξη κομμουνισμός.

Εις τον 16ο στ. αναγράφει ότι... «δεν καταφέρνει να αποτρέψει τον εμφύλιο πόλεμο», αλλά δεν λέγει ότι αυτό συνέβη με υπαιτιότητα του ΚΚΕ, όπως στη συνέχεια αναγράφει ότι ο ε.π. ξέσπασε ανάμεσα στο δημοκρατικό στρατό και την κυβέρνηση, αντί του «εθνικού στρατού».

Επίσης αποσιωπά το λόγο που το ΚΚΕ επέλεξε τη βία και τον πόλεμο, που ήτο η κατάληψη διά των όπλων και όχι με δημοκρατικές διαδικασίες, της εξουσίας.

Τελικά, ουδεμία μνεία κάνουν οι συγγραφείς για τη θετική συμβολή της Ελλάδος στην επιτυχή έκβαση του Β' Π.Π., κάτι που είναι ιστορικά τεκμηριωμένο και το ομολογούν οι ξένοι.

9. Σελίς 115 «Τα μεταπολεμικά χρόνια»

Η Ελλάς δεν επέτυχε την εδαφική ολοκλήρωσή της (όπως αναγράφεται στον 20ό στ.), καθώς έμεινε άλυτο το θέμα της Βορείου Ηπείρου, που το αγνοούν οι συγγραφείς, διότι πολιτικά και διπλωματικά αυτό το θέμα εξακολουθεί να είναι σε εκκρεμότητα.

10. Σελίς 121

«Το Κυπριακό Ζήτημα»

Αναγράφεται στον 3ο στ. από το τέλος ότι... «το νησί διχοτομείται». Άστοχη έκφραση, διότι είναι σε εξέλιξη, και καταβάλλονται προσπάθειες για να μη διχοτομηθεί το νησί, αλλά να μείνει ενωμένο.

11. Σελίς 124

«Η Ευρωπαϊκή Ένωση»

Στον 40ό στ. από το τέλος στην εξωτερική πολιτική πρέπει να προστεθεί και η «αμυντική».

12. Σελίς 130

«Ο Αθλητισμός»

Στο βασικό κείμενο δεν αναφέρονται οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004, καίτοι το βιβλίο εξεδόθη το 2006. Εντούτοις έχουν καταχωρηθεί δύο εικόνες (μεταλλίου και δρόμου 400μ.) από τους αγώνες αυτούς.

Γενικά το βιβλίο υστερεί ακριβώς στα σημεία εκείνα, που θα το έκαναν να ανταποκρίνεται στη συνταγματική επιταγή της ανάπτυξης της εθνικής συνείδησης των Ελλήνων και αυτά είναι τα μεγάλα ιστορικά γεγονότα της Επανάστασης του '21, του ελληνοϊταλικού πολέμου και γενικά του Β' Π.Π. Δυσανάλογη ανάπτυξη των γεγονότων αυτών σε σχέση με τα κοινωνικά και πολιτισμικά θέματα που αναπτύσσονται σε μεγαλύτερη έκταση.

ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΤΟΥ 1821

Συνέχεια απ' την 5η σελ.

βουνιώτη, Ν. Κριεζώτη, Χρ. Χατζηπέτρου και Ν. Πανουργιά 10 Απριλίου 1845.

Μάχες: Υπάτης, υπό τον Σπ. Κοντογιάννη Αετού και Αγάθωνα, υπό τον Σκαλτσοδήμο, Άμπλιανης, υπό τον Πανουργιά, Νεοκάστρου, Κρεμμυδιού, Καρβασαρά, Δόμβραινας, Διστόμου, Αράχωβας, Καρπενησίου και Αγράφων, υπό τον Καραϊσκάκη, πολιορκίας κι εξόδου του Μεσολογγίου και Αθήνας, υπό τον Χατζηπέτρου. Έλαβε αργυρό αριστείο Φ. 287, Κ. 55 και 57.

Λάμπος ή Κόκοτος Κώστας, αξιωματικός, Α.Π.Μ.Υ. 1.341.

Αίτηση ανταμοιβής 24 Μαΐου 1865. Πιστοποιητικό Β. Μαυροβουνιώτη, Νικ. Κριεζώτη, Χατζηπέτρου και Πανουργιά 14 Απριλίου 1845.

Μάχες: Υπάτης, υπό τον Σπ. Κοντογιάννη, Αετού και Αγάθωνα, υπό τον Σκαλτσοδήμο, Άμπλιανης, υπό τον Πανουργιά, Νεοκάστρου, Κρεμμυδιού και Αράχωβας, υπό τον Καραϊσκάκη πολιορκίας κι εξόδου του Μεσολογγιού και Αθήνας υπό τον Χρ. Χατζηπέτρου. Είχε υπό τις οδηγίες του 25 στρατιώτες.

Λιάπης Κώστας, στρατιώτης. Έλαβε σιδηρένιο αριστείο Φ. 284, Κ. 48.

Μπαλωμένος Ζήσης, υπαξιωματικός. Αίτηση 20 Νοεμβρίου 1841. Πιστοποιητικό Μ. και Ευ. Κοντογιάννη 17 Νοεμβρίου 1841. Ετών 32.

Μάχες: Μεσολογγιού, υπό τον Μ. Κοντογιάννη, Διστόμου και Αράχωβας, υπό τον Καραϊσκάκη. Πρόταση για χάλκινο αριστείο. Φ. 116 και Φ. 287 Κ. 57.

Μπαλωμένος Κώστας. Αίτηση 20 Νοεμβρίου 1841. Πιστοποιητικό Μ. και Ευ. Κοντογιάννη 17 Νοεμβρίου 1841.

Μάχες: Πολιορκία του Μεσολογγιού, Καλλιακούδας και Αράχωβας, υπό τους ίδιους οπλαρχηγούς: Προφήτη Ηλία, υπό τον Γ. Δράκο Φ. 116.

Μπότζικας Γεώργιος, στρατιώτης. Έλαβε σιδηρένιο αριστείο ως κάτοικος Βαρυμπόμπης Φ. 245, Κ. 18 και Φ. 272, Κ. 28.

Μπουής Γεώργιος, στρατιώτης. Έλαβε σιδηρένιο αριστείο Φ. 284, Κ. 48.

Μπουής Γιάννης, στρατιώτης. Έλαβε σιδηρένιο αριστείο. Φ. 284, Κ. 54.

Μπουής Δημήτριος, υπαξιωματικός. Έλαβε χάλκινο αριστείο Φ. 285, Κ. 54.

Νασιοκώστας Γεώργιος, στρατιώτης. Πρόταση για σιδηρ. Αριστείο. Φ. 245, Κ. 18. Έλαβε σιδηρένιο αριστείο ως κάτοικος Βαρυμπόμπης. Φ. 272, Κ. 28.

Νέλας Θάνος, υπαξιωμ. Έλαβε χάλκινο αριστείο ως κάτ. Τζούκας. Φ. 283, Κ. 49.

Νέλας Γεώργιος, στρατιώτης. Έλαβε σιδηρένιο αριστείο Φ. 284, Κ. 48.

Νέλας Γιάννης, στρατιώτης. Έλαβε σιδηρένιο αριστείο Φ. 284, Κ. 48.

Νέλας Γούλας, στρατιώτης. Έλαβε σιδηρένιο αριστείο. Φ. 284, Κ. 48 Νέλας Γιάννης και Νέλας Γούλας υπήρχαν και στη Γιαννιτσού. Πιθανό να ήταν τα ίδια πρόσωπα.

Νέλας Μήτρος, στρατιώτης. Έλαβε σιδηρένιο αριστείο. Φ. 284, Κ. 48.

Νέλας Στέριος, στρατιώτης. Πρόταση για σιδηρένιο αριστείο Φ. 245, Κ. 18.

Ριζόπουλος Δημήτριος, στρατιώτης. Έλαβε σιδηρ. Αριστείο ως κάτοικος Βαρυμπόμπης Φ. 272, Κ. 28.

Ρίζος Γεώργιος, Αίτηση 20 Νοεμβρίου 1841. Πιστοποιητικό Μ. και Ευ. Κοντογιάννη 17 Νοεμβρίου 1841.

Μάχες: Μεσολογγιού, Καλλιακούδας και Αράχωβας υπό τους ίδιους οπλαρχηγούς, Προφήτη Ηλία, υπό τον Γ. Δράκο, ο Γ. Ρίζος της Βαρυμπόμπης πιθανό να είναι το ίδιο άτομο.

Ρίζος Γρηγόριος. Αίτηση 20 Νοεμβρίου 1841. Πιστοποιητικό Μ. και Ευ. Κοντογιάννη 17 Νοεμβρίου 1841.

Μάχες: Καλλιακούδας, Μεσολογγιού και Αράχωβας, υπό τους ίδιους οπλαρχηγούς. Προφήτη Ηλία, υπό τον Γ. Δράκο. Φ. 116.

Σκαμάγκης Κώστας, υπαξιωματικός. Έλαβε χάλκινο αριστείο. Φ. 285, Κ. 54. Έλαβε και σιδηρένιο αριστείο ως κάτοικος Βαρυμπόμπης. Φ. 272, Κ. 28.

Σπυρόπουλος Κώστας, υπαξιωματικός. Έλαβε σιδηρένιο αριστείο και προτάθηκε για χάλκινο Φ. 284, Κ. 48 και Φ. 287, Κ. 60.

Στέφος Ιωάννης, αξιωματικός. Καταγόταν από τη Ρεντίνα. Αίτηση 13 Μαΐου 1847 ως Στεφάκης. Γεννήθηκε το έτος 1804. Πιστοποιητικό Χρ. Χ'Πέτρου, Ι. Κλίμακος και Παπακώστα Τζαμάλα 10 Μαρτίου 1846.

Μάχες: Υπάτης 1821 και 1822, υπό τον Σπ. Κοντογιάννη Αετού, υπό τον Σκαλτσοδήμο, Καρπενησιού και Καλλιακούδας, υπό τον Ι. Γιολδάση, Νεοκάστρου, Κρεμμυδιού, Αράχωβας και Διστόμου, υπό τον Καραϊσκάκη, πολιορκίας του Μεσολογγιού, Κλείσσοβας, Κερατσινιού και Αθήνας, υπό τον Χατζηπέτρου.

Έλαβε αργυρό αριστείο Φ. 277, Κ. 37 και Φ. 196, Κ. 16α.

Χατζή Γιαννούλης, στρατιώτης. Πρόταση για σιδηρένιο αριστείο, Φ. 245, Κ. 18.

Β. ΑΓΡΑΦΙΩΤΕΣ

Αθανασίου Ιωάννης, στρατιώτης. Πρόταση για σιδηρ. Αριστείο Φ. 277, Κ. 17.

Αποστόλου Αθανάσιος, στρατιώτης. Πρόταση για σιδηρ. Αριστείο Φ. 277, Κ. 17

Γεωργίου Κώνστας, στρατιώτης. Πρόταση για σιδηρένιο αριστείο Φ. 277, Κ. 17

Ζογλοπίτης Κώνστας, στρατιώτης. Πρόταση για σιδηρένιο αριστείο Φ. 277, Κ. 17

Καλούμπιος Κώνστας, στρατιώτης. Πρόταση για σιδηρένιο αριστείο Φ. 277, Κ. 17

Κωλέτης (;) Νικόλαος, στρατιώτης. Πρόταση για σιδηρένιο αριστείο, Φ. 277, Κ. 17

Ράικος Γεώργιος, στρατιώτης. Πρόταση για σιδηρένιο αριστείο. Φ. 277, Κ. 17 Έλαβε σιδηρένιο αριστείο ως κάτοικος Βαρυμπόμπης, Φ. 283, Κ. 46.

Γ. ΑΣΠΡΟΠΟΤΑΜΙΤΕΣ

Βρούζης Δημήτριος, στρατιώτης. Έλαβε σιδηρένιο αριστείο Φ. 283, Κ. 49.

Γεωργίου Αθανάσιος, στρατιώτης. Έλαβε σιδηρένιο αριστείο Φ. 283, Κ. 49

Γιαννολόπουλος Δημήτριος, στρατιώτης. Έλαβε σιδηρ. αριστείο Φ. 283, Κ. 49

Ευθυμίου Αλέξης, στρατιώτης. Έλαβε σιδηρένιο αριστείο. Φ. 283, Κ. 49

Ευθυμίου Αναγνώστης, στρατιώτης. Έλαβε σιδηρένιο αριστείο. Φ. 283, Κ. 49

Κάλκη Ιωάννης, στρατιώτης. Έλαβε σιδηρένιο αριστείο. Φ. 283, Κ. 49

Κουφιώτης Χρήστος, στρατιώτης. Έλαβε σιδηρένιο αριστείο 283, Κ. 49

Κωνσταντίνου Αναγνώστης, στρατιώτης. Έλαβε σιδηρ. αριστείο Φ. 283, Κ. 49

Μιζές Αθανάσιος, στρατιώτης. Έλαβε σιδηρένιο αριστείο, Φ. 286, Κ. 52

Παναγιώτου Νικόλας, στρατιώτης. Έλαβε σιδηρένιο αριστείο Φ. 283, Κ. 49.

Μας εἰκατέλειψαν οριστικά Ἱα Τ# χώρα Των ἀπῆλων

Ευάγγελος Παπανικολάου

Πέθανε στις 23-1-2007 ο **Ευάγγελος Παπανικολάου**.
 Ο Σύλλογος Ροβολιαριτών εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια στους οικείους του.

“**Η ώρα του αποχωρισμού έφτασε και τραβάμε τους δρόμους μας. Εγώ τον θάνατο, εσύ την ζωή... ποιο είναι το καλύτερο ο Θεός μόνο γνωρίζει**”.

Πλάτων - Διάλογοι - Απολογία
 Ο κύκλος της ζωής ενός ακόμη ανθρώπου έκλεισε... το Ροβολiάρι έχει “βγάλει” πολλούς άξιους ανθρώπους... γι’ αυτόν που

σας γράφω αυτό που ξέρω να πω είναι ότι τίμησε αυτά τα χώματα...
 Με το που γεννήθηκε στο Ροβολiάρι ίσως η ζωή να είχε άλλα σχέδια γι’ αυτόν. Υπήρχε άλλωστε ο Γιώργος ο αδελφός του ένα χαρισματικό παιδί - παιδί θαύμα - έτσι τον λέγανε οι παλαιότεροι, έτοιμος να συνεχίσει την παράδοση στην οικογένεια Παπανικολάου.
 Όμως ο ξαφνικός του θάνατος το 1928 έκανε το Βαγγέλη μοναχογιό στην οικογένειά του. Η συνέχεια - στο καφενείο του πατέρα του στη Μακρακώμη, παιδικά χρόνια μέσα στη δουλειά...

Μετά ο πόλεμος, η καταστροφή, ο εμφύλιος και ο θάνατος του πατέρα του, δοκιμασίες οδυνηρές στις προηγούμενες γενιές και λίγο πολύ γνωστές, έπρεπε να φροντίσει για την μητέρα του και τις αδελφές του, τις οποίες πάντρεψε...
 Το 1955 φεύγει για το Ντιτρόιτ και δουλεύει για τον θείο του Ευάγγελο Νέλλα. Ξενιτιά, δυσκολίες αλλά με την εργατικότητα του καταφέρνει να πετύχει το Αμερικάνικο όνειρο.
 Το 1978 γυρίζει πίσω στην Ελλάδα και μένει στη Λαμία. Το Ροβολiάρι το επισκέπτεται στο πανηγύρι της Αγίας Παρασκευής

και βλέπει τους κόπους του να ανταμείβονται.
 Εκείνο που ξεχώρισα από την ζωή του είναι η πίστη του και η δύναμη που είχε να αντιμετωπίζει τα δύσκολα, έτσι αντιμετώπιζε τις τελευταίες ημέρες της ζωής του...
 Πρόλαβε και είδε 2 εγγόνια και άκουσε με μεγάλη χαρά το όνομά του.
 Εκείνο που μας άφησε είναι η αγάπη για το Ροβολiάρι, ένα μικρό μεν χωριό αλλά τόσο πλούσιο σε ανθρώπους που προσέφερανε στην κοινωνία.

Παπανικολάου Αναστάσιος

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

από την ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΟΜΙΛΙΑ του Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ που εκφωνήθηκε στις 7 Νοεμβρίου 1838 στην ΠΝΥΚΑ στους μαθητές του Ελληνικού Γυμνασίου Αθηνών

Ο *Θ. Κολοκοτρώνης στις 7/11/1838 επισκεφθή το Ελληνικόν Γυμνάσιον της πρωτευούσης και επί 1.30' ώραν ήκουσε τον Γυμνασιάρχην Γ. Γεννάδιον παραδίδοντα εις τους μαθητάς. Τόσον ενεθουσιάσθη από την παράδοσιν και την θέαν των μαθητών, ώστε εξέφρασε την επιθυμίαν να ομιλήσῃ και ο ίδιος εις τους μαθητάς. Η επιθυμία του εγένετο ευχαρίστως δεκτή και ωρίσθη η επομένη, επειδή ήτο εορτάσιμος ημέρα (των Ταξιαρχών), και ως τόπος η Πνύκα ως ευρύχωρος χώρος. Την μνημειώδη ομιλίαν του παρηκολούθησαν εκτός των μαθητών και καθηγητών και πλήθος Αθηναίων, πληροφορηθέντων το γεγονός. Η ομιλία δημοσιεύθηκε εις την εφημερίδα «Αίων» στο φύλλο της 13/11/1838. Την ιστορική αυτή ομιλία αναδημοσιεύομεν ενταύθα χάριν των αναγνωστών μας, με την ευκαιρίαν της εθνικής επετείου της 25ης Μαρτίου.*

«Παιδιά μου!
 Εις τον τόπον τούτον, όπου εγώ πατώ σήμεραν, επατούσαν και δημηγορούσαν τον παλαιόν καιρόν ἄνδρες σοφοί και ἄνδρες με τους οποίους δεν εἶμαι ἄξιος να συγκριθώ, και ούτε να φθάσω τα ἶχνη των. Εγώ επιθυμούσα να σας ἰδῶ, παιδιά μου, εις την μεγάλην δόξαν των προπατόρων μας, και ἔρχομαι να σας εἰπῶ ὅσα εις τον καιρόν του Αγώνος μας και προ αυτού και ὕστερ' αὖτ' αὐτόν ο ἴδιος ἐπαρτήρησα, και αὖτ' αὐτά να κάμωμεν συμπερασμούς και δια την μέλουσιν ευτυχίαν σας, μολονότι ο θεός μόνος ἡξεύρει τα μέλλοντα. Και δια τους παλαιούς Ἑλληνας ὁποίας γνώσεις εἶχαν και ὁποίαν δόξαν και τιμὴν ἔχαιρον κοντά εις τα ἄλλα ἔθνη του καιροῦ των, ὁποῖος ἥρωας στρατηγούς, πολιτικούς εἶχαν, δια ταῦτα σας λέγουν καθ' ἡμέραν οἱ διδάσκαλοί σας και οἱ πεπαιδευμένοι μας. Εγώ δεν εἶμαι ἀρκετός. Σας λέγω μόνον πως ἦτον σοφοί, και από ἐδῶ ἐπῆραν και ἐδανείσθησαν τα ἄλλα ἔθνη την σοφίαν των. Θα σας εἰπῶ μόνον ὀλίγα τινά, καθ' ὅσον ἡξεύρω, δια την θρησκείαν των. Εἰς τον τόπον, τον ὁποῖον κατοικοῦμεν εκατοικοῦσαν οἱ παλαιοὶ Ἑλληνες, από τους ὁποίους και ἡμεῖς καταγόμεθα και ἐλάβομεν το ὄνομα τούτο. Αὐτοὶ ἐδιέφεραν από ἡμᾶς εις την θρησκείαν. Αφού ὕστερα ἦλθεν εις τον κόσμον ο Χριστός, οἱ λαοὶ ἐπίστευσαν εις το Ευαγγέλιόν του, και ἐπαυσαν να λατρεύουν τα εἰδῶλα. Δεν ἐπῆρε μαζί του οὔτε σοφοὺς, οὔτε προκομμένους, ἀλλὰ ἀπλοὺς ἀνθρώπους χωρικούς και ψαράδες, και με την χάριν του ἁγίου Πνεύματος ἔμαθαν ὅλας τας γλώσσας του κόσμου, οἱ ὁποῖοι μ' ὅλον ὅτι, ὅπου και ἀν ἐπῆγαιναν, εὑρίσκαν ἐναντιότητες, και οἱ βασιλεῖς και οἱ τύραννοι τους κατέτρεχαν, δεν ἠμπόρεσε κανένας να τους κάμῃ τίποτα. Αὐτοὶ ἐστερέωσαν την πίστιν. Οἱ παλαιοὶ Ἕλληνες, οἱ προγονοὶ μας, ἐπεσαν εις την διχόνοιαν και ἐτρώγοντο μεταξύ των, και ἔτσι ἐλάβον καιρόν πρώτα οἱ Ῥωμαῖοι, ἐπειτα ἄλλοι βάρβαροι, και τους ἐκυρίευσαν και τους ὑπόταξαν. Ὑστερα ἦλθαν και οἱ Μουσουλμάνοι, και ἔκαμαν ὅ,τι ἠμποροῦσαν δια να ἀλλάξῃ ο λαός την πίστιν. Ἐκοψαν γλώσσας εις πολλοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἐστάθῃ ἀδύνατον

να το κατορθώσουν. Τον ἕναν ἔκοπταν, ο ἄλλος τον σταυρό του ἔκαμνε. Το καλύτερον μέρος των πολιτῶν, μὴν υποφέροντες τον ζυγόν ἐφευγαν, και οἱ γραμματισμένοι ἐπῆραν τα βιβλία και ἐφυγαν από την Ἑλλάδα, την πατρίδα των και ἔτσι ἔμεινε ο λαός, στερημένος από τα μέσα της προκοπῆς, ἐκατήντησεν εις ἀθλίαν κατάστασιν, και αὐτὴ αὔξανε, καθ' ἡμέραν χειρότερα.
 Καὶ τοιουτοτρόπως κάθε ἡμέραν ο λαός ἐλίγνυε και ἐπτώχυνεν. Εἰς αὐτὴν την δυ-

συχισμένην κατάστασιν μερικοὶ από τους φυγάδας γραμματισμένους ἐμετάφραζον και ἔστειλναν εις την Ἑλλάδα βιβλία και εις αὐτοὺς πρέπει να χρεωστοῦμεν ευγνωμοσύνην, διότι ευθύς ὅπου κανένας ἄνθρωπος από τον λαόν ἐμάνθανεν τα κοινὰ γράμματα, ἐδιάβαζεν αὐτά τα βιβλία και ἐβλέπε ποίους εἶχαμεν προγόνους, τί ἔκαμεν ο Θεμιστοκλής, ο Ἀριστείδης και ἄλλοι πολλοὶ παλαιοὶ μας, και ἐβλέπαμεν και εις ποίαν κατάστασησιν εὐρισκόμεθα τότε.
 Ὅθεν μας ἦλθεν εις τον νουν να τους μιμηθώμεν, και να γίνωμεν ευτυχέστεροι, και ἔτσι ἐγένιν και ἐπροώδευσεν ἡ Φιλικὴ Ἐταιρία. **Ὅταν αποφασίσαμεν να κάμωμεν την ἐπανάστασιν, δεν ἐσυλλογισθήκαμεν οὔτε πόσοι ἡμεθα, οὔτε πως δεν ἔχομεν ἄρματα, οὔτε ὅτι οἱ Τούρκοι ἐθαστούσαν τα κάστρα και τας πόλεις, οὔτε κανένας φρόνιμος μας εἶπε, που πάτε ἐδῶ να πολεμήσετε με σιπαροκάραθα σασσέλα (σημ. φορητὸ καράβι); Ἀλλὰ ως μία θροχὴ ἐπέσε εις ὅλους ἡ ἐπιθυμία της ἐλευθερίας μας,** και ὅλοι, και οἱ Κληρικοὶ, και Προεστοί, και οἱ Καπεταναῖοι και οἱ Πειπαιδευμένοι, και οἱ Ἐμποροὶ, μικροὶ και μεγάλοι, ὅλοι ἐσυμφωνήσαμεν εις αὐτόν τον σκοπόν, και ἔκαμαμεν την ἐπανάστασιν. Εἰς τον πρώτον χρόνον της Ἐπανάστασεως εἶχαμεν μεγάλην ὁμόνοιαν, και ἐτρέχαμε σύμφωνα- ο ἕνας πῆγαινεν εις τον πόλεμον, ο ἀδελφός του ἔφερνε ξύλα, ἡ γυναικα του ἐζύμωνε, το παιδί του ἐκουβαλοῦσε ψωμί και μπαρουτόβολα εις το στρατόπεδον, και αὐτὴ ἡ ὁμόνοια ἀν βαστούσεν

ἀκόμῃ δύο χρόνους, ἠθέλαμεν κυριεύσει και την Θεσσαλίαν και την Μακεδονίαν και ἰσως ἐφθάναμεν και ἔως την Κωνσταντινούπολιν.
 Τόσο ἐτρομάξαμεν τους Τούρκους, ὅπου ἤκουαν Ἑλληνα και ἐφευγαν χίλια μίλια μακρά' ἐκατόν Ἑλληνες ἐβαζαν πέντε χιλιάδες ἐμπρός, και ἕνα καράβι, μίαν ἀρμάδα. Ἀλλὰ δεν ἐβάσταξεν ἦλθαν μερικοὶ και ἠθέλησαν να γίνουν μπαρμπέρηδες εις του κασίδη το κεφάλι, μας πονοῦσε το μπαρ-

Εἰς αὐτὴν την κατάστασιν ἐρχεται ο Βασιλεὺς, τα πράγματα ἡσυχάζουν, και το ἐμπόριον και ἡ γεωργία και αἱ τέχναι ἀρχίζουν να προοδεύουν και μάλιστα ἡ Παιδεία. Αὐτὴ ἡ μάθησις θα μας αὐξήσῃ και θα μας ευτυχίσῃ. Ἀλλὰ, δια να αὐξήσωμεν, χρειάζεται και ἡ στερέωσις της πολιτείας μας, ἡ ὁποία γίνεται με την καλλιέργειαν και με την υποστήριξιν του θρόνου. Ο Βασιλέας μας, εἶναι νέος, και συμμορφώνεται με τον τόπον μας- δεν εἶναι προσωρινός, ἀλλ' ἡ βασιλεία του εἶναι διαδοχικὴ και θα περάσει εις τα παιδιά των παιδιῶν του, και με αὐτόν και σεις και τα παιδιά σας θα ζήσετε.

Πρέπει να φυλάξετε την Πίστιν σας και να την στερεώσετε, διότι ὅταν ἐπιάσαμεν τα ἄρματα, εἶπαμεν πρώτα υπέρ Πίστεως και ἐπειτα υπέρ Πατρίδος.

Ὅλα τα ἔθνη του κόσμου ἔχουν και φυλάττουν μίαν θρησκείαν. Καὶ αὐτοὶ οἱ Ἐβραῖοι, οἱ ὁποῖοι κατατρέχονται και μισοῦνται και από ὅλα τα ἔθνη του κόσμου, μένουν σταθεροὶ εις την πίστιν τους.

Να μὴν ἔχετε πολυτέλεια, να μὴν πηγαίνετε εις τους καφενέδες, εις τα μπυλιάρδα, να δοθῇτε εις τας σπουδάς σας, και καλύτερα να κοπιάσετε ὀλίγον δύο και τρεῖς χρόνους, και να ζήσετε ἐλεύθεροι εις το ἐπίλοιπον της ζωῆς σας, παρά να περάσετε τέσσερους - πέντε χρόνους της νεότητάς σας, και να μείνετε ἀγράμματοι, να σκλαβωθεῖτε εις τα γεράματα σας.

Να ἀκούετε τας συμβουλὰς των διδασκάλων και γεροντοτερων, και κατὰ την παροιμίαν, μύρια ἤξευρε και χίλια μάθαινε. Ἡ προκοπὴ σας και ἡ μάθησί σας να μὴ γίνῃ σκεπάρνι μόνον δια το άτομόν σας, ἀλλὰ να κοιτάζῃ το καλόν της Κοινότητος, και μέσα εις το καλόν αὐτό εὐρίσκεται και το δικό σας.

Εγώ, παιδιά μου, κατὰ κακὴν μου τύχην, ἐξ αἰτίας των περιστάσεων ἔμεινα ἀγράμματος, και δια τούτο σας ζητῶ συγχώρησιν, διότι δεν ὁμιλῶ καθὼς οἱ διδάσκαλοί σας.

Σας εἶπα ὅσα ο ἴδιος εἶδα, ἤκουσα και ἐγνώρισα γιὰ να ωφεληθεῖτε από τα περασμένα και από τα κακά ἀποτελέσματα της διχόνοιας, την ὁποία και να ἀποστρέψετε και να ἔχετε ὁμόνοιαν.

Εἰμὲς να μὴ μας τηράτε πλέον το ἔργον μας και ο καιρός μας ἐπέρασε, και αἱ ἡμέραι της γενεάς, ἡ ὁποία σας ἀνοίξε τον δρόμον, θέλουν μετ' ὀλίγον περάσει' την ἡμέραν της ζωῆς μας θέλει διαδεχθεῖ ἡ νύχτα του θανάτου μας, καθὼς την ἡμέραν των Ἀγίων Ἀσωμάτων (σημ. ἥτο ἐκείνη ἡ ἡμέρα) θέλει διαδεχθεῖ ἡ νύκτα και ἡ αὐριανὴ ἡμέρα.

Εἰς ἐσὰς μένει να εἰσαστε και να στολίσετε τον τόπον ὅπου ἡμεῖς ἐλευθερώσαμε και δια να γίνῃ τούτο πρέπει να ἔχετε ως θεμέλια της πολιτείας την ὁμόνοια, την θρησκείαν, την καλλιέργειαν του θρόνου και την φρόνιμον ἐλευθερίαν.
 Τελειώνω τον λόγον μου:
 Ζήτω ο Βασιλεὺς μας Ὁθων!
 Ζήτω οἱ Σοφοὶ διδάσκαλοι!
 Ζήτω ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία!..

Πηγὴ: Εφημ. «ΤΟ ΑΠΟΚΟΥΡΟ» του Συνδέσμου «Κοσμάς ο Αιτωλός»

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Στις 11 Φεβρουαρίου 2007, μεσημέρι Κυριακής, πραγματοποιήθηκε η ετήσια συνενστίαση του Συλλόγου μας, στην ταβέρνα του ΓΙΑΝΝΗ ΚΟΤΡΩΝΙΑ.

Η εκδήλωση είχε μεγάλη επιτυχία. Πήραν μέρος σ’ αυτή γύρω στα 150 άτομα, Ροβολιαρίτες και άλλοι, γνωστοί και φίλοι των Ροβολιαριτών.

Το καλό φαγητό, ο καλαίσθητος εσωτερικός χώρος, το δημοτικό τραγούδι από την ορχήστρα του **Γιάννη Κατσή**, η καλή διάθεση και το κέφι δημιούργησαν κλίμα ψυχικής ευφορίας.

Ειδωθήκαμε οι συγχωριανοί και οι φίλοι, συζητήσαμε, θυμηθήκαμε τα περασμένα, νοσταλγήσαμε τα παιδικά μας χρόνια και γεφυρώσαμε το σήμερα με το χθες, το οποίο είχε περισσότερο νόημα, καίτοι μας έλειπαν τα περισσότερα από τα αναγκαία της καθημερινής ζωής.

Επειδή τα τελευταία χρόνια ανταμώνουμε συχνότερα σε πένθιμες ώρες, καλό θα είναι να δεσμευτούμε όλοι στην υποχρέωση να δημιουργούμε τακτικά, στο μέλλον, ευκαιρίες για γιορτινές συναντήσεις, για να ανοίγουν οι καρδιές μας, να περισσεύει η χαρά, το τραγούδι και το ξεφάντωμα.

Καλή αντάμωση στην επόμενη κεφάτη εκδήλωσή μας.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Ο Γιάννης Καρπούζης στο χορό μας, με τη σύζυγό του Αριστέα και τους γιους του, Κώστα και Άρη. Και οι τέσσερις εργάζονται πολλές ώρες το 24ωρο, για να προλάβουν την ηλεκτρονική στοιχειοθεσία 80 και πλέον εφημερίδων Πολιτιστικών Συλλόγων απ’ όλη την Ελλάδα. Μεταξύ των εφημερίδων αυτών είναι και τα “ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ”.

Τους ευχαριστούμε για την επιμελημένη και καλαίσθητη εκτύπωση της εφημερίδας και του ημερολογίου μας.

Ναι, είναι αλήθεια! Ήρθε παπάς στο χωριό μας, για να καλύψει τη χρεώουσα θέση, μετά το θάνατο του μακαριστού Χρήστου Μπούκα. Λέγεται **Θωμάς Μπότσης** και κατάγεται από το Γαρδίκι Σπερχειάδος.

Οι πρώτες εντυπώσεις των Ροβολιαριτών είναι άριστες!

Μάγεψε και γοήτευσε το εκκλησίασμα, όσες φορές ιερούργησε στο χωριό μας. Πεπειραμένος και καλλίφωνος ιερέας, ο

Επί τέλους, έχουμε παπά στο ΡΟΒΟΛΙΑΡΙ!

οποίος καθώς πρωταγωνιστεί κατά την τέλεση της θείας λειτουργίας, δημιουργεί κλίμα βαθιάς κατάνυξης, προκαλώντας θρησκευτικό ρίγος και ανάταση ψυχής.

Μακάρι να είναι μαζί μας για πολύ καιρό. Τα απερημωμένα χωριά βλέπουν τον καλό και άξιο ιερέα, όπως ο κουρασμένος στρατοκόπος το δροσερό και γάργαρο νε-

ρό πηγής.

Ευχαριστούμε θερμά τον σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Νικόλαο για το θείο δώρο που μας έκανε και τον παρακαλούμε ευσεβάστως, αν είναι δυνατόν, όσες φορές ο εν λόγω ιερέας μετακινείται, για να καλύψει τις θρησκευτικές ανάγκες και άλλων χωριών, ας είναι τα χωριά αυτά

Ο Πρόεδρος του χωριού μας, κ. Γιώργος Ζιαγγουθάς μας πληροφορεί:

1. Το έργο άρδευσης στον οικισμό «Άγιος Γεώργιος» θα αρχίσει να εκτελείται αμέσως μετά τις εορτές του Πάσχα. Με το έργο αυτό αξιοποιείται το νερό:
 - α) Της Πάνω βρύσης (βλέπετε φωτογραφία)
 - β) Της πηγής στα «Πηγάδια»
 2. Το τιμολόγιο για το νερό που θα καταναλώσουν τα νοικοκυριά από 1ης Μαΐου έως 31 Οκτωβρίου 2007 έχει ως εξής:
 - α) Κυβικά μέτρα μέχρι 100, προς 15 λεπτά το κυβικό.
 - β) Κυβικά μέτρα πάνω από 100 και μέχρι 150 προς 0,25 λεπτά το κυβικό.
 - γ) Κυβικά μέτρα πάνω από 150 προς 3€ το κυβικό.
- Παράδειγμα: Έστω ότι ένα υδρόμετρο έχει ένδειξη, την 31η Οκτωβρίου 2007, 300κ.μ. Ο ιδιοκτήτης θα κληθεί να πληρώσει:
Για τα πρώτα 100 κυβ. μέτρα	100 x 15λ. = 15€
Για τα κυβικά από 101 έως 150	50 x 0,25λ. = 12,5€
Για τα κυβικά από 151 έως 300	150 x 3€ = 450€
	Σύνολο 477,5€

Η 21η Μαρτίου Ημέρα κατά του ρατσισμού

21η Μαρτίου: Ημέρα κατά του ρατσισμού και των φυλετικών διακρίσεων.

Μέρα που μας θυμίζει πως, όπως και η πολύχρωμη φύση, έτσι κι εμείς πρέπει να ανοίγουμε απλόχερα την καρδιά και το μυαλό μας στον άλλο, το διαφορετικό από εμάς άνθρωπο, όποιο χρώμα κι αν έχει. Χάρη στα χρώματα των ανθρώπων, τίποτα δεν είναι ίδιο και μονότονο στη Γη.

Ο τρόπος με τον οποίο κατανέμονται οι λαοί με βάση το χρώμα τους δεν είναι τυχαίος. Έχει σχέση με το πόσο ηλιόλουστες είναι οι περιοχές όπου ζουν. Γιατί για το χρώμα μας αποφασίζουν οι χρωστικές ουσίες της επιδερμίδας μας που ξυπνούν από τον ήλιο. Πρώτη και καλύτερη η μελανίνη. Οι άνθρωποι παράγουν δύο μορφές μελανίνης, τη φαιομελανίνη, που έχει κόκκινες και κίτρινες αποχρώσεις, και την ευμελανίνη, που είναι σκούρα καφέ έως μαύρη.

Οι ανοιχτόχρωμοι άνθρωποι παράγουν κυρίως φαιομελανίνη, ενώ οι σκουρόχρωμοι κυρίως ευμελανίνη. Στα πιο ανοιχτόχρωμα άτομα το χρώμα επηρεάζεται και από το αίμα που κυλάει κάτω από το δέρμα τους, που τους κάνει να φαίνονται ροζ!

Άραγε, αυτή η διαφορά στη μελανίνη θα μπορούσε να δικαιολογήσει την άσχημη ή άδικη συμπεριφορά που έχουμε πολλές φορές απέναντι σε ανθρώπους, φυλές ή λαούς με διαφορετικό χρώμα από μας;

Σίγουρα όχι, αν σκεφτούμε πως όλοι κάποτε είχαμε το ίδιο χρώμα.

Πηγή: Περιοδικό Ερευνητές, 23-3-2007

κοντά στην έδρα του.

Το Κυριακοχώρι για παράδειγμα, πέφτει πολύ μακριά από το ΡΟΒΟΛΙΑΡΙ και το πήγαινε-έλα είναι πολύ κουραστικό, αν όχι εξοντωτικό.

Ευχόμαστε, Σεβασμιώτατε, να σας χαρίζει ο Θεός υγεία και μακροημέρευση, για να μπορέσετε να ολοκληρώσετε τα έργα προόδου και προκοπής στη ΦΘΙΩΤΙΔΑ!

Θ.Ν.